

ΦΥΛΛ. 19.

TOM. A.

Η ΣΑΝΔΩΡΑ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Κεράτιος κόλπος. "Ηθη Τουρκοσάργ. Υπι.

Νὰ μὲν εὐθείας φέναινα τὸν Βόσπορο τῆς Θράκης.
Τὴν πόλιν θέλω νὰ ιδῶ, ποῦ ὁδὸς ὁρατὸς εἴρη
Ἐρειδομέν' εἰς τοῦ δικτυοῦ αἰγαλοῖς τὰ δρῦ,
Εἰς τὸ συλτανὸν καθάσενος ως εἰς καθέρην εὑρεῖται,
Καὶ τὸ γρυπό της χράσπεδα μὲ τὸν ἄγρον τον πλύνει
Θέλω τὰς δένα νὰ ιδῶ ὁρατὰς ἀρτιπάλονε,
Πῶν ἀρνιβατῶν θησαυρὸς ἐπιθετέοντον καλλίους,
Κέκτελονσαι τὰς δύνασι τοι, ζωγραφικὸς καρπόλας,
Ωρὰ προβαλεοντις γαληναται γ' ἀγαστασθαντά λίθιας
Καὶ ὅταν εἰς τὰς λεκαρρές ἐπιτηδεῖς πελήνης
Μέραι κόπται τὴν αἰγάνην ταράτοντι τῆς γαληνῆς
Καὶ συγκροτοσα μονοκεφ. ὄργανον καὶ ὄρματον

Τόμος Α'

Σχιρτῶσα μεγετέραι επάνω τῶν κυράτων,
Ἡ διανε εἰς τὸν Ιθαργον βαθειας ἡρεμίας,
Ἄρησυν οὐκ ἀηδών εἰς τὸν τῆς Δολας
Μὲ μονοτονίας λαρυγκοπούδε δοπάζεται καὶ γάληρ
Τὸ φύδιτον ποῦ απέραντι εἰς τὴν Εύρωτην θάλλει,
Τότε ἀμφίθεραι φρυγόδρ μὲ μυστικὰς ἐκστάσεις
Τὸ μέλη ποῦ ἐπιπεπούντι ἐπάνω τῆς θαλάσσης.

Ἐκ τῆς Παραμονῆς τοῦ Κ. Α. Ρ. Ραγκαβῆ.

Ο πρώτος τόμος τῆς ίδιας τοῦ Κ. Σ. Δ. Βοζαν-
τίου πρὸ διετίας διαγγελθείσης ιστορικῆς, ἀρχαιο-
λογικῆς καὶ τοπογραφικῆς περιγραφῆς τῆς Κωνσταν-
τινουπόλεως δημοσιεύεται κατ' αὐτάς. Εύτυχησαντες
δὲ νὰ διεξέλθωμεν τὰ μέγρι τοῦδε ἐκτυπωθέντα φύλ-
λα, καὶ λαβόντες τὴν ἀδειαν γὰρ καταχωρίσωμεν εἰς
τὴν Παγωθαν περικοπής τηνας τοῦ πολυτελῶς δξιο-

φύλλ. 19

λόγου τ. ὅτου πονήκατος, θέλομεν ἀνυπρόβλητος, ὡσπερ
ριστήσαι τούς ἀναγώτας; ἐμῶν ὁμοίωμενοι σπό-

κατά προσημαίαν τοῦ τῆς ρύσεως προτίμητον, εἰνε,

τὴν μελέτην ταῦτην διαθεσιν τοῦ συγγραφίας.

Τὰ εἰδίδουμενα ἐξ διαλειμμάτων εἰς τὴν γλώσσαν
ἡμών, βιβλίοις δόντας καὶ νὰ διακριθωσι εἰς ἔνω ἀπο-
τέλεσθαι τὰς τάξεις τῆς γλώσσας ἄκρα. Ἀφ' ἑ-
νὸς εἰς βιβλία, τῶν δποιῶν ἡ ἀμφιθεος πολυμάθεια,
περιβιβλημένη ὑφασ ἀνεύσιον, ἐξέρχεται εἰς τὸ κο-
νιόν ἐπαιτοῦσα τὴν προσοχὴν αὐτοῦ, καὶ ἔξιουμένη
μὲν ἐγίνεται τῆς γραμματικῆς συνδρομῆς τοῦ, ἀλλ' ἔγ-
καὶ τῆς ἀναγνώστας· διότι τὰ φιλοποιήματα ταῦτα
συνήθως ἔνα καὶ μόνην ἔγους πιστὸν ἀναγνωστην,
τὸν εἰσυκῆν θυρότον, ὃντις παρήγγειν αὐτὰ εἰς φῶς
Ἄρο' ἔτερου, ἡ φιλοίογία καὶ βρίσις μεταφράζουμεν
νων μυθιστορηματων, τὰ ἄποικα, καὶ τοις εἰκονίζοντα
φῆν ἀλλητρια καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὴ γορτά.
ἔχουσι, κατὰ διευρύταν, πλεῖστους καὶ προθυμοτα-
τους τοὺς ἀγοραστὰς καὶ ἀναγνώστας. Βιβλία δὲ
κατέπειραν ἀλληλὴ ἐπιστήμην ὑπὸ τὸν ἐκαγωγὴν πέ-
πλου τοῦ θελατικοῦ θρόνου, τῶν χριέντων διηρημά-
των, τῶν λιμενῶν εἰκόνων, πρὸ καιροῦ δὲν ἀναγρά-
ψαμεν εἰς τὴν γλώσσαν μας' καὶ δὲν ἀμφιβάλλουμεν,
ὅτι τοισύνου ἔργου ἀναγέλλοντες τὴν προσεχῆ ἐν
δοσιν καὶ δίδοντες δείγματά τινα κατὰ τέλην ἀπὸ
διαρρόων αὐτοῦ μερῶν ληφθέντων, παρίχομεν πλείστην
ιωγκρίστησην εἰς τὸ ὑγείες καίνον.

Τῷοντι καὶ ἡ ἐκλογὴ τῆς ὑπόθεσεως θετῆκεν εἴ-
στοχος, καὶ δ τρόπος; καθ' ἦν ὁ συγγραφεὺς διεπεγε-
ματεύσθη τὴν μελέτην ταῦτην ἐνεπογύωτερος. Τίς
μή γινώσκων τὴν Κωνσταντινούπολιν δὲν ἀπεβύρυσ-
τα τὴν γνωρίσῃ; Η τις ἔδων αὐτὴν, δὲν γνῶνθι τὴν
ἀναγκήν νὰ τὴν διέλθῃ μετὰ ὀδργῆς πιστοῦ ἄμα καὶ
γκρίστος; Καὶ παλιν, τίς, δεκτὸν τὰ ἄκειρα αὐτῆς
μηρυκία καὶ ἀποθαυμάσας τὴν μοναδικὴν τοποθεσίαν,
δὲν ἐπόλυτης νὰ ἔχῃ πρέγγιψόν τινα εἰκόνα τῶν ποι-
κιλῶν μεταβολῶν τῆς τύχης ὅπας ἔπαθεν ἡ πόλις ἐ-
κείνη. Ήτις διό τὸ ἀγανάκτηστός τῶν μιναρέδων καὶ
τῶν κυπαρίσσων αὐτῆς κρύπτει τὰ ἔρεπτα δύο αὔτο-
κρατορῶν καὶ τὰ σπέρματα μᾶς ἄλλας; Τὸ ἔργον τοῦ
Κ. Βαζαντίου, ὃς ἐν Διαγερεοτύπῳ τινὶ τοῦ ἐνεστῶτοῦ
καὶ τοῦ παρελόντος, θεραπεύει μετὰ πλείστης πολυμα-
θείας καὶ γοητείας καὶ τὰς τρεῖς αὐτᾶς ἀμύγκας πά-
σης Ἑλληνικῆς φυγῆς. Εὐχάριτος Γάλλος τις κριτικός,
δημιούργος περὶ τίνος ιστορίας τῶν Ἑλληνικῶν γραμματίων
καὶ ἐπανόντων αὐτὴν, ἐβεβαίου, δὲν εἶναι ἄλιως δι-
γράφοι, αὐτὴν Ἐλασον διά θέμα τῆς εὑρυτάς των, καὶ
δὲν ὑπάρχει σχεδόν συγγραφεύς, οὔτε ἀρχαῖος οὐτε
γενέτερος, δε τις ἀναφέρων αὐτὴν, δὲν ἔχεικητε τὸν
κελαμόν του πρὸς ἐπανόν της. Ἀλλὰ καλύμμα πέρι
ἔργουν πρὸς ὄφθαλμον παραδειγμάτα, διτὶ περὶ τοῦ
ἄριστου τῶν ἀντικειμένων εἰμικορετικά τὰ γράφη ἄ-
λλα, δε τις πολλάκις συμβαίνει τὸ εἰκονιζόμενον πρόσω-
πον ἡγεινοῖς διαβάται, δὲν ζωγράφος μάτιος
καὶ δὲν οπανίας μάλισται εἰμικορετική τὰ γράφη
τοῦ Βίβλωνος λόγιον περὶ τῆς διό τις τοῦ θεάματος ἥδους, μαθητη-
κ. Βαζαντίου ἀνεδείχθη ἀνταξία τῆς σπουδαιότητος ούσης, οὕτως εἰπεν, ἀφ' ὅλων τοῦ σώματος τῶν
καὶ τῆς λαμπρότητος τοῦ ἀντικειμένου αὐτοῦ. Κ. Π. πόρων, δὲν θυμουσιασμός καὶ ἡ φαντασία εἰς μάτην

« 'Εἴναι εἴπωμεν' ὅτι δια Κωνσταντινούπολις, ὡσπερ
κατὰ προσημαίαν τοῦ τῆς ρύσεως προτίμητον, εἰνε,

τὴν μελέτην τοῦ θεάματος προτίμητον, εἰνε,

τὴν μελέτ

Καὶ διὰ τοῦτο δὲ βουλόμενος νῦν ἀπολαύσῃ τὴν ὁδὸν τῆς θέας αὐτῆς ἀκραιφνῆ, δὲν πρέπει νὰ θεωρῇ πλησίον του· ἀλλ' εἰ μὲν εἴλιει εἰς τὸν λόφον τοῦ Πέραυ, νὰ βλέπῃ τὴν παραλίαν τοῦ Σχοινιάριου καὶ τὸ Σαράγγαν εἰς δὲ εὐρίσκεται εἰς τὴν πόλιν, νὰ θεωρῇ τὴν χρηπίδα τοῦ Τοκ-χανέ, καὶ τὸ Σταυροδρόμιον, καὶ τοὺς λόφους τῶν Ταταβούλων, καὶ τὸ Κατάρ-στενον· διότι δὲ τὰ διπλῶν προσηλοδοτοῦ τὴν δρασιν, καὶ καθ' ὅσον μεταβάλλει τις θέσιν, μεταβάλλεται καὶ τὸ σκηνογράφημα, καὶ περιπατεῖ περικυκλωμένος ὑπὲρ διληγούσης τῆς ἀπάτης.

Όποιες ή Κωνσταντινούπολης τάς καθαυτὸν καλλαγές αὐτῆς, μαρατινομένας οὐδέποτε, τὰς ἐκληροδοτήσην πόλης φύσεως, καὶ τὸ πάντα τῆς λαμπρότητός της εἶναι ἡ θεότης της. Ἐπομένως δὲν ἀποσίειη ποτὲ τὰ προσκόμματα, λέγει συγγραφεός τις Γάλλος, δισα παραλίουσι κατὰ μέγα μέρος τὰς φυσικὰς αὐτῆς εὐπορίας, καὶ δυσκολεύουσι τὴν εὐημερίαν της, θέλει δύτος δλίγου κατασταθῆ ἡ ὥριοτέρα, πλουσιωτέρα, δχυρωτέρα, ὑγιεινοτέρα καὶ τερπνοτέρα πόλις τῆς οἰκουμένης.

Αλλ' ὅποια ἡτον ἀρά γε ἡ ἀρχαία Κωνσταντίνου πόλης, ἡ Κωνσταντίνοβολίς τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τοῦ Ἰουστινιανοῦ, τῆς ὅποιας δὲν σώζεται πλέον εἰμήν τελείωσις, ὥστε μόνον τὸ σχελετόν; Ὁποίον ἀρά γε μεγαλεῖτον εἶγουσιν ὑπερημήκεις ἔκεινοι Ἐμβολοί, οἱ ὑπερύψηλοι κίονες, οἱ χρυσαυγίζοντες θόλοι τοσούτων ναῶν καὶ μοναστηρίων καὶ παλατίων, ὅταν καὶ μόνος ὁ μάγος τῶν πόλεων τὰ πρωτεῖα· ἃς περιέληη πρὸ πάντων τὰς εὑρυχώρους πλατείας, τὰς περὶ τὰ αὐτοκρατορικὰ τελείωσις, ὥστε μόνες ἀμφιλαφῶς ὑπὸ φεύγαλῶν φύσης ἐπὶ τὸ πλεῖστον δένδρων, ἐν ᾧ οἱ πλείονες ἐκκλησίαι τῶν Παρισίων καὶ τοῦ Λονδίνου, καθὼς τὸ παρετήρησε καὶ ὁ Τουργεφέρτιος, εἴναι πινγμέναι μεταξὺ στεγωπῶν, σκοτίζομένων ὑπὸ ρυπαροτάτων ἕργων τοῦ Οὐάλεντος (Μποζδογάν-χεμερί), διασωθεὶς γαστριών, καὶ τότε ἃς κρίνη ἐκ πασαλέσσων.

'Ο Κεράτιος Κόλπος.

νας, τούς περικυρρετάς γηραιόφυλλα, οποία είναι στην αιώνια διπλεύση τους όμως έκεινος ιππόδρομος με τούς είκοσι τέσσαρας αώτού χίογας, τῶν ὄποιων ἔξι μόνοντος ἐπρόβθατε νὰ ἔη καὶ νὰ θαυμάσῃ δ Γόλλιος, μὲ τόσων ἀνδριάντων καὶ ἀγαλμάτων πλήθος, ὃντα πλειστα ἀριστουργήματα τῶν μεγάλων τῆς ἡραρχικής τεχνιτῶν; Ταῦτα πάντα δύναται τις νὰ φαντασθῇ, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ν' ἀπεικονίσῃ διότι εἰκόνες τῆς ἐποχῆς ἔκεινης, εἰκόνες δηλαδὴ ἀξιαι τοῦ δνόματος, δὲν διετηρήθησαν.

Είπομεν δτι τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως σῆμερον δὲν ἀνάλογει μὲ τὸ ἐξωτερικὸν της, καὶ τοιαύτη εἰν' ή ίδεα δλων ἀνεξαρέτως τῶν Βύρων παιώνυ, δεσι τὴν ἐπεσκέψθησαν δ Τουρνεφόρτιος μάλιστα παραβάλλει οὐκ ἀφιμεῖς αὐτήν μετὰ τοὺς ναοὺς τῶν παλαιῶν Αἰγυπτίων, οἱ δποῖοι ἔξιθεν μὲν ἐξέπληττον τοὺς δρῶντας μὲ τὰ καλοσσαῖα καὶ κατάτυγα ικενὰ προστίθαιε των. ἔσωθεν δὲ ησαν φωλεοὶ τοῦ σχήματος αὐτοῦ τε τούτου καὶ τῶν εἰς τὸν μαχὸν αὐτοῦ εἰσβαλλόντων δύνα ποταμῶν. » Ήσικὼς γὰρ ἡ ἐλάφου κέρατι, λέγει δ Στράβων, εἰς πλείους σχίζεται κόλπους, ώς δὲν κλάδους τινάς. »Οὐεν, οημειοι δ Κ. Ἀνθρεώστης, καὶ τὸ περὶ τὴν συμβολὴν τῶν ποταμῶν Τίγρεδος καὶ Εὐφράτου χωρίον δνομάζεται Κορηά, τὸ δποῖον σημαίνει Ἀραϊστί κέρας, καὶ συνυγεῖ μὲ τὸ Γολλιζήν εργα.

χαρά τινα πρωτοποτία του, ενώπιον τε ημάτων, καὶ μυθολογία, τερατευομένη περὶ τὰ τῶν τόπων δύρματα μάλιστα, ἔπλασται περὶ αὐτοῦ τὰ περὶ Κεροσόστης ἵκενα τῆς Ἰους, ἐκτεθησόμενα ἐν τῷ περὶ τῶν μυθολογικῶν παραδόσεων τοῦ Βυζαντίου κεφαλαιώ.

φορτικῶν τὸ πλεῖστον περιγραφῶν, αἵτινες περιστά- Τῆς φυσικῆς ταύτης αἰτίας συνεπελάθετο καὶ ἀ-
γουσι; τὴν Κωνσταντινούπολιν πλέουσαν ἐντὸς βορ- λῶς, ὡς πρὸς τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ Χρυσοχέρατος, καὶ
ἔδρου· ἀπειροὶ τῶν ἥβῶν, τῶν ἐθίμων, τῆς γλώσσης ἡ μοναδικὴ ἀντοῦ ὡς λιμένος εὐχρηστίᾳ, καὶ ἡξέν αὐτοῦ
τοῦ τόπου, βλέπουσι φυσικῶς τὰ πάντα ταῦτα μαθήσηται προστιθομένη ἀνέκαθεν εἰς τὸν τόπον δεῖλοι.

προχέουσα πανταχόθεν τὰ τῆς Θαλάσσης καὶ τῆς ξηρᾶς προϊότα, καὶ ἀναδεικνύουσα τοῦτον Ἀμυλίθειας τῷ δυτὶ Κίρκη, ὃς πρὸς τὴν πόλιν καὶ τοὺς πατοίκους της. Οὐθὲν καὶ βλέπομεν τὸ σύμβολον τοῦτο εἰκονι-
μένον εἰς πολλὰ τῶν Βυζαντίων γολύφατα.

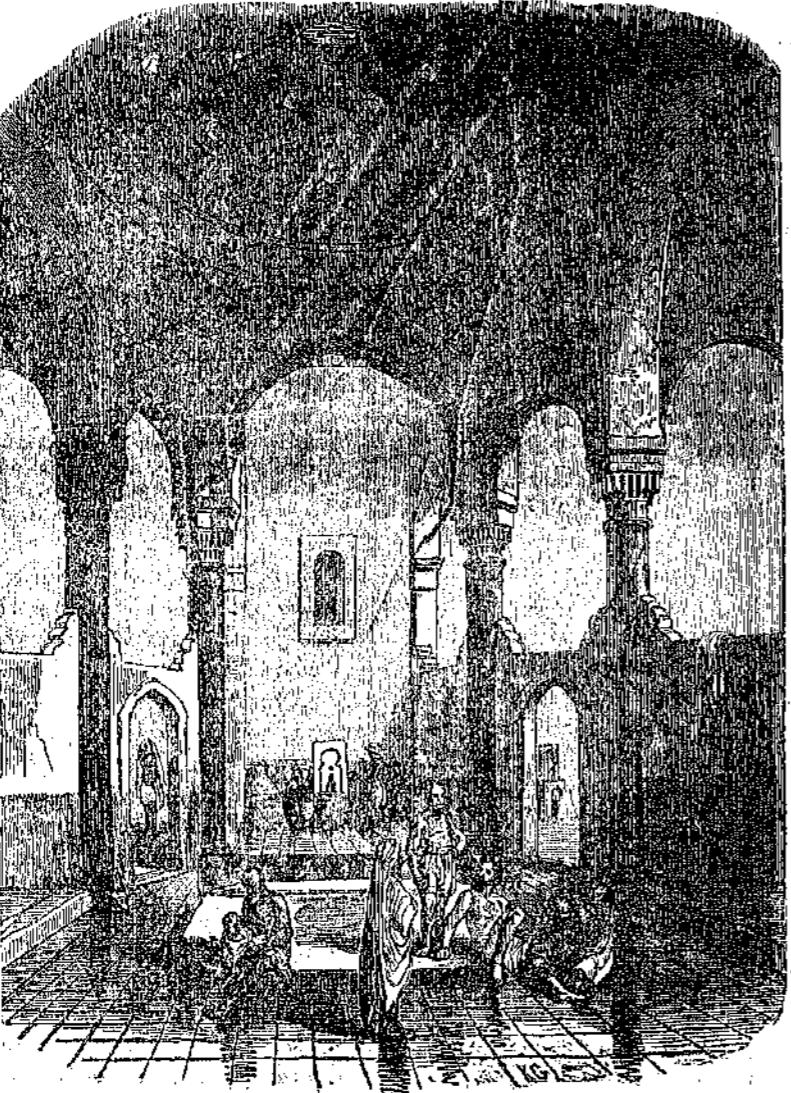
Οτι δὲ εἶχε τὸ πᾶλαι προμηχεστίρα; καὶ πλειστέ-
ρας εἰσοχάς τε καὶ ἔξοχάς, καὶ ἐπομένως τὴν ἀπὸ τοῦ
ἐλαφείου κέρατος ἐπωνυμίαν κυριωτέραν, φάίνεται ἀπὸ
τῆς περιγραφῆς τοῦ Διονυσίου. Αὐτίκα γάρ πρὸς τὸ
μετεμβούντον μέρος τὸ πρός τὴν πόλιν, ἐκτὸς τοῦ τρι-
πλοῦ λιμένος τοῦ περὶ τὸν Βόσπορον, ἦσαν, κατὰ τὸν
αυγγραφέα τοῦτον, αἱ Σκιρρώνιδες καλούμεναι Πέτροι,
καὶ μετ' αὐτὰς τὰ λεγόμενα Κύκλαι, λιμένες πάντως
κυκλοτερεῖς, περὶ τὰς ὑπαρείας τοῦ τετάρτου λόφου.
πρὸς δὲ τὸ βόρειον αὐτοῦ κλίτος δὲ καλούμενος Αὔλων,
κόλπος δηλαδὴ ἐπιμήνης, ἔκειται τὰ καλούμενα Χοι-
ράγια, κόλπος ἄλλος, ἵπου τῷρες δὲ ναυσταθμος, καὶ
μετ' αὐτὸς ἄλλος τρίτος, δὲ καλούμενος Βόλος, διότι
παρεχείμαζον ἐν αὐτῷ οἱ ἰχθύεις. «Οὐα ταῦτα ἔξει-
πον πρὸ πολλοῦ, συγχωτέντων καὶ ἐποικοδομηθέντων
τῶν τόπων, ἀπ' αὐτῶν ἀκόμη τῷ χρόνῳ τοῦ Ἀρκα-
δίου, κατὰ τὸν Ζώσιμον.

Τὴν εἰσόδον τοῦ κόλπου τούτου σχηματίζουσι δύο
άκρωτηρία, περὸς μεσημβρίαν μὲν τὸ Βοσπόριον (Σα-
ραφ-μπουρσύν), πρὸς δέκτον δὲ τὸ καλούμενόν ποτε
Νέτωπον. Προχωρεῖ δὲ απ' αὐτοῦ διεριθίαν, τὸ μὲν
στράτων πρὸς δυτικὰς γειμερινάς, ἐκεῖτα δὲ πρὸς δυ-
τικὰς θερινάς, περὶ τὰ δικτύα στάδια ἐκεῖθεν δὲ καμ-
πτόμενος πρὸς μεσημβρίαν, καὶ δικτύα τὰς ἀπάσας
γηγματίζων καρπάς, ἐκτείνεται εἰς μῆκος 60 μὲν
ταβίων, κατὰ τὸν Στράβωνα καὶ Γόλλιον, ὅπερ τὰ
Ο δὲ κατὰ τὸν Προκόπιον, 80 δὲ κατὰ τὸν Χαλκο-
ονδύλην, λογιζομένους τὸν ὅλον αὐτοῦ περίβολον, ἀ-
ριθμέστερον δὲ εἰς μίλια 5-6 (4000 loises ἢ 9 χι-
λιμετρα), καὶ περιτεῦται εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Βαρ-
ύσου.

Τὸ δὲ πλάτος αὐτοῦ εἶνε πεῦ μὲν πλειότερον, ποῦ δὲ διχώτερον τεῦ ἐνδεῖ μιλίου. Περὶ μὲν γὰρ τὴν εἰσόδον αὐτοῦ, » ἐπὶ πέντε πλατύνεται στάδιος », κατὰ τὸν Στράβωνα, ἡ 300 Ὁρμαίκη βίματα, κατὰ τὸν Ιευγκλάδιον ἀκριβῶς δὲ, κατὰ τὸν Κ. Ἀγριεώστην, ἡ 500 δρυγιάς ἡ 2,000 μέτρα ἔκειθεν δὲ, στεγούμενος βαθυγρήδην ἄχρι μέσης τῆς τοῦ Γαλατᾶ παραλίας, ὅπου ἔζευκται οὐ πρὸ πολλῶν ἑτῶν καὶ ἡ ἔξω γέφυρα, συστέλλεται εἰς τρία στάδια καὶ τι πρός εἴτα ταῖς βαθυγρήδην πριλατισυνόμενος, εἰς ἓξ ἀνοίγεται στάδιοις, ἢ τὸ πλατύτατον. «Ωτε τὸ πλάτος αὐτοῦ, κατὰ μέσον ἔρον, εἶναι 400 πήγεων.

Τὸ δὲ βάθος διαφέρει κατὰ τὰς θέσεις: ἀπὸ μὲν γῆς
καὶ στόματος ἄχρι τοῦ μέσου δὲν εἶναι πούποτε σχεδὸν
ἄλιγιώτερον 20 ποδῶν, κατὰ τὸν Γύλλιον, πολλὰ
καὶ δὲ ὑπερβαίνει καὶ τοὺς 30, καὶ ἵναχοι καὶ τοὺς
40. Ἀφ' οὐ περάσῃ τις δῆμως τὴν πόλιν καὶ προχω-
ρήσῃ μέχρι τῶν τοῦ ποταμοῦ ἔκβολῶν, τὸ πλεῖστον
τοῦ πυλμένος αὐτοῦ, καὶ μᾶλιστα τέτρις μεσημβρίαν,
ἢ τελματῶδες, θίεν καὶ τὸ πλεῖστον αὐτοῦ μέρος
ηγριωμένον διὰ παταλῶν, τὰ δὲ ὅδατα θολερώτερα,
καὶ διὰ τοῦτο ἐκαλεῖτο, κατὰ τὸν Διονύσιον, δλον τοῦ

ἀκροπόλεως; καὶ τοῦ ἐντός αὐτῆς πύργου τῷ Μαγγά-
νῳ, ἀχρι τοῦ κατυπίκηροῦ Γαλατικοῦ πολιγύνου. Τοῦ
το ἔγενετο πλλίκις; ίδιος δὲ ἐπὶ Λέσοντος τεῖ Ισαύ-
ρου τῷ 739, ὅτε, ἐπιδραμόντων στόλῳ κατὰ τῆς πό-
λεως τῶν Σαρακηνῶν, ὑπὸ τὸν Σουλεϊκὸν, μέν τον
Καλίφου Ἀμπλ-օντ-μελέκ, ἡ διά νυκτὸς τὴν ἄλιτρον
» ἐκ τοῦ Γαλάτου διεσπειδεὶς βασιλεὺς μυστικὸς ἀ-
» γέστειλεν (1). «Ἐκι τῆς ὑπὸ τῶν Γαλλοβενετῶν
» καλούμενος Πατιάς, εἰ τὸ τοῦ Γαλατείας μέσον;

πολεοργίας τῇ: πόλεως ἡ ἀγορᾶ αὕτη ήσθιαίσε πα-
μοις; τὴν εἰσόδου τοῦ κόλπου ἀλλ' οἱ Οὐενετοὶ δ-
έρξαν αὐτὴν διὰ τῆς τῶν τεκτέων αὔτων ῥύμης;
Διάνιδος; δέξασθε καὶ τὸ διοικ. τῇ; τριήσει,

κατὰ τὸν Δοῦκαν. Πρὸς τὸν Θεογνάδον ὅμως τούτοιο
ἀνυπόστατος Μεγαλὸς ἀντέμηγαντα τῷ Θεοῦ λόγῳ
μὲν ἐξίλυτο ὑπεγειώκετο τῷ τοικέσων τῷ,

15 Ήρχε την αίστοιν ταύτην, ο Κορυνός; Μηδουμή

[1] Τὸ δέποτε δὲ Τευραρόποτες; ἐθελοῦσαν ἔντι ταῦ Μεγάληρος Καὶ τῷ
διῃ, τετράγην ἡ πλούσιας μὲν τοῦτος εὐθύρρεψε, ἀλλὰ λιμοδίζει,
συγχρόνως καὶ τὸ μητρικᾶ ἐκπειρευτικά πλεονάνθειν, καὶ μά-
λιστα στεγανοῖς, καθὼς αὐτοῖς τοῖς, ὁ ἀποκλειτερός; διατέλεσθαι μάλισταν, 4.
ναυταλάσσεις; τῆς διώλεως; τὰ διλοιχά τοῦ Σαραποῦ οὖν επειλημασταν
εἰς πλεύσιαν, γενεβίνασσα μήποτε, ξαπλεύσεις; αὐτῆς, απληρωθέντων
καὶ διερχθέντων τοῖς τοι κόλπον, ὡς ἐντειχίου χώρων. Ήπειρός δὲ τοῦ
ἴνδιοτος εἰς εἰς δὴ τοῦ Αἰγαίου πλεονάσθαινος Λέσβος α. οὖν δέ
λι οἰκεῖται διατριβήσθη, ἵστι εἰς 18ην εἰς τὸ 1^ο. Μέρες τοῦ περιβότης;
πραγματική, διτες εἰς τέλεσθαι, κακαντήσαντας απολογίας ταυτοτερού, εἰδο-
δούσια φύσειρρωσίας ἔλους; τοῦδε αὐτοκράτορος, ὅποιος ἡ πολιτεία κατέβησεν
τρόποντας αὐτὸν περὶ τῶν θρησκευτικῶν, δύναται τοις Ἀρρενούσιοις
τελείωσιν ναυαρινάσθαινεν οὐδὲ διεντερός; δύσκλιτος δὲ προσορθούμενος διετεί-
σθαι τοις τοιούτοις απομεταξεύσαντον φρεατίζοντας. Κανονιστήσιν δὲ διετεί-
σθαι, ἐπιστρέλλοντες. Αναστάσιον τοῦ Αιγαίου, γωνιαστήσιν, οὐδὲ γρα-
μάτων, περιτελέσθαι, γράψεις οὐδὲ βίστον οὐδὲ θέλεσθαι τοις προσωπικοῖς το-
τυγχανούσι Λιβύες ή δια τοις εἰς τοις Φεγγαῖς. ⑨
(1) Καὶ Βέροια, Αγριόλι, Ιστρία, κ.λλ. τὰ Ισθμεῖα δι Βλαδίσα; (Προ-
Γεωργίου Βενετού.)

είχε προσθέσει, φαίνεται, καὶ δευτέρα, ἐκτεινουμένην
ἀπό τῆς τῶν Μαγγάνων Μονῆς μέχρι τοῦ πύργου ἢ
τῶν πύργων, αὐτοῦ εἰλοδομήση ἐν μέσῳ τοῦ πε-
λάγους, κατὰ τὸν Η. Χρυσολωφῶν, ἀπόφατζων αὐτοὺς
δύον τὸν Βόσπορον, καὶ ίδιως τοῦ Γαλατᾶ τὸ πολίχινον
καὶ τοὺς ἑκεὶ παροικοῦτας Γενουηγίσιους, ἀπὸ τῆς ἐφό-
δου τῶν Οὐνετῶν, καθίδης αὐτὸς τοῦτο ἔπραξε πρὸ αὐ-
τοῦ, κατὰ τὸν Διάκανον Λέοντα καὶ Νικηφόρος ὁ
Φωκᾶς, φοβούμενος τὴν ἐπιδρομὴν τῶν Τούμων.^o

διέργεται ἀγγώριστος τὰς πλειστέρας δδούς, ἐκ τῶν
ὅποιων δέοι παραμερίζουσιν ἐμπροσθέτης καὶ δι σύ-
ζυγός της αὐτὸς, ἐάν την συνακαντήσῃ, ἢ δὲ τὴν γγω-
ρίζει, διότι δλων τὰ γραμμάτρια εἶναι δμοιδομόρφα,
ἢ διαβαῖνει σιωπῆδε, χωρὶς νὰ δώτῃ ἀναγνωρίζεως
σημείου. Κις δὲ τὸν γυναικονίτην αὐτῆς εἶναι καθ' δι-
ληγη τῆς λέξεως τὸν δύναμιν εἰλοδέσποια, καὶ αὗτε ὁ
οὐκέτι δι της αὐτὸς τολμᾷ νὰ εἰσέλθῃ, διάκις πρὸ τῶν
Ουκρωνίων βλέπει ξένης γυναικής πέδιλα.

Αλλ' αἱ γυναῖκες; Ή! αἱ γυναῖκες! περὶ αὐτῶν
οὐδέποτε λόγος παρὰ τοῖς Τεύχοις· καὶ εἴναι
γεφροτέρα προσβολὴ, ἢ μεγαλητέρα ἀναίδετα, ἢ πορε-
ῖαις, τῶν κυριωτέρων, τῆς χριστόνθεας κανόνων, τὸ
νὰ ἐρωτήσῃ τις Τεῦχον περὶ τῆς γυναικὸς του, ἐκτὸς
μόνου τοῦ Ιητροῦ. Οἰάκις δὲ συμπέσῃ περὶ τῆς Κυρίας
Ιέρος, ὁ Τεῦχος μεταχειρίζεται περιφράσεις: Οἱ
περ ἔμοι, Οἱ κατ' οἰκον, Η τῆς οἰκίας νεανίς, κτλ.
Τί κάμνουσιν ἐν τούτοις; αἱ δεῖδαιαι σῦται, τὰς δοίαις
Ὀργηστιν αἱ Εὐρωπαῖαι, ὡς καταχλείστους· καὶ φρου-
ρουμένας ὑπὸ λόγου ἡμέρων καὶ δυστειδῶν εὐνούχων;
Γελῶσι καὶ ἀποροῦσιν ἀλούουσαι, ἀνι συμπέσῃ ποτὲ
ἢ ἀκούσωσιν, ὅτι ταλανίζονται ὡς στεργμένατέ ἔλευ-
θερίας, ἐν ᾧ ἀπολαμβάνουσι πάσαν δύην τὰ ἔθη ταῖς
συγγενεῖσιν. Η Όιωμανή, ἀντερεφομένη ὑπὸ τὴν
Ὀργηστικήν, θέαν δτι ὁ σκοπὸς τῆς δημιουργίας τῆς

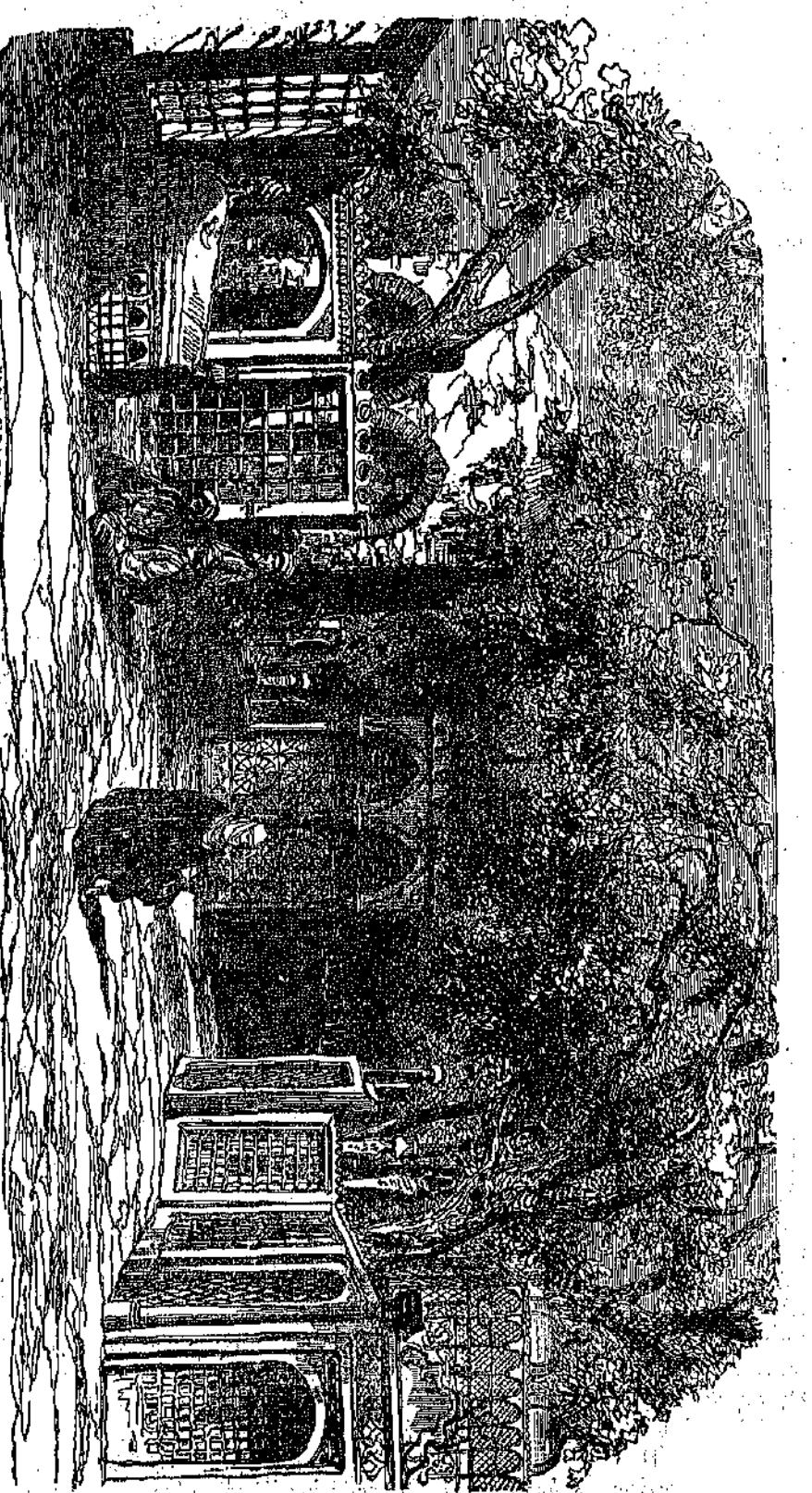
γυναικὸς εἶνε νὰ κάρη τὸν ἄνδρα εὐδαίμονι, καὶ δὲ εἶνι ἐπομένως φύσεως ὑποδεστέρας, θεωρεῖ καὶ διο-
μάζει κύριον ἔχετης τὸν σόβυγον, καὶ ἀφωσιωμένη
εἰς τὰ οἰκιακά της; Ἐργα καὶ τὴν ἀγατροφὴν τῶν τέ-
τινων τῆς, πρὸς τὰ δικέανα ἡ φιλοστοργία τῆς δὲν ἔχει
έργια. Καὶ αὐτὰ δὲ ἀγταμείβουσιν, δχι μόνον τὰς μη-
τέρες ἀλλὰ καὶ τὰς τροφούς; αὐτῶν μὲν ἀπεριόριστον
τίβιας, τοῦ ὕπουλου τὸ παραδειγματικόν εἶδει περώτος ὁ Σουλ-
τάνος· δύεν καὶ βλέπειν τότες Σουλτάνων μητέρες
(Βαλιδέ) ἴσχυτάσας τὰ μέγιστα ἐπ' αὐτῶν. Οἱ σόβυ-
γος τῆς ἀφ' ἔτερου (καὶ ἔννοια πάντοτε τὸν μη ἔξη-
χρεωμένον καὶ καθαυτὸ Τούρκον) εἶνε πρὸς αὐτὴν
πάντοτε ἡ πιώτατος καὶ περιποιητικώτατος· τὸ δὲ αἱ
σθήμα τοῦτο εἶναι τοσούτῳ μᾶλλον διαρκέστερον καὶ
ιδιογενέστερον, διτι πρόερχεται ἀπὸ συμπαθείας πρὸς
τὸ διθενέστερον φύλον. Οἱ Τούρκοι δχι μόνον οὐδέ-
ποτε τολμάνειν ὑφάσματα κατὰ τῆς γυναικός του χειρά,
καλύπτειν αἱ χωρικοὶ τῆς Βύρωπης, ἀλλ' αὐτεῖ

Evolu π

παραβολήν, ἡ δποία χαρακτηρίζει τὸν τρόπον τοῦ απέπειθαι αὐτῶν ὡς πρὸς τοῦτο. Εάν η γυνὴ ἐπλάσθη, λέγουσιν, ἐπειδὴ πλευρὸς τοῦ Ἀδάμ, εἶναι φύσει στρεβλή, καὶ θέλων τις γα τὴν ἴσσαη, κινδυνεύει γὰ τὴν συντρίψῃ. Ή Οὐθωμανὸς ἐπομένως ἔξερχεται διάπολει θέλει, συνωδευμένη ὑπὸ προβεβηκυῖας τινὸς οὐγενοῦς ἡ Θεραπαιγίδος ἀπαξ τῆς ἐδδομέδος ὑπάγει κατὰ δηροκευτικὸν χρέος εἰς τὸ λαυτρὸν, καὶ ίκει διατρίβει διδόκηρον τὴν ἡμέραν, μανθάνουσα τὰ τῆς γειτονίας ἀνέκδοτα καὶ ἐπιδεικνυμένη τὰ τεῖβαδρά τῆς οδδέποτε δὲ διόσυγος δρεῖται πρὸς αὐτὴν τὴν διασκέδασιν ταῦτη. Κεκαλυμένη τὸ πρόσωπον καὶ τὸ σώμα,

ος τῆς πίττεως). Ὁ τάφος αὐτὸς κεῖται ὑπὸ κυλινδροειδῆ μαγαλοπρεπεστατοῦ θόλου, σκεππασμένος μὲ πολύτιμον υφασμα, καὶ φωτιζόμενος ὑπὸ 70 καὶ ἐπέκεινα ἀκοικήτων λιθίγυν καὶ δύο παχυτάτων λαμπτήσιν, τὴν μὲν πρὸς τὴν κεφαλὴν, τὴν δὲ ἐπάνω πρὸς τοὺς ποσῖν, ἔχει δὲ μεγίστην πασὶ τοῖς Τεύροις ὑπόληψιν ὡς θαυματουργός, καὶ μᾶλιστα τὸ παρὰ πόδας αὐτοῦ πηγάδιον, εὖ ρεθὲν μετ' αὐτοῦ συγχρόνως. Πρὸς τὴν κεφαλὴν δὲ τοῦ τάφου ἔργυται ἐπὶ δάρατος σημαῖα, περιτυλιγμένη εἰς πράσινον περικάλυμμα, ὡς σθρίβολον τοῦ ἐπαγγείλματος τοῦ κειμένου, γρηγορίσαντος οὐρανοφόρου, τὸ πρῶτον μὲν τοῦ Λιωάμεθ, ἐπειτα δὲ τοῦ Α'. Κυραίρου Μουσικοῦ.

Τὸ Τζεμίον τοῦτο, τὸν δόποιον δὲ πράνοιος εἶναι κεκομημένος ὑπὸ δώδεκα κιόνων Θηρείου λίθου, εἴναι πάντοτε ἀνοικτὸν διῆτι συντρέχουσιν εἰς αὐτὸν εἰδικές παρηγόρθει, διωροφοροῦντες κηρία, θυμιάματα (ἀγάλγον ἄγανθινον κτλ.) καὶ γυασίον. Προσήργηται δὲ αὐτῷ ἐν πτιώγιον πρὸς τὸν πλῆθος τοῦ προστείου εἶχε τοῖς θεαταρέσι, διὰ τὸ πλήθος τῶν χρυσωμένων θόλων καὶ μεταξέδων τοῦ, 'Αλλ' ἀπὸ τούτων ὅδη ἐτῶν, προστυθέντως, δὲ εἴπομεν, τὸν Βεστρόβου πρὸς κατοικίαν τῶν μεγιστάνων, τὰ ἐνταῦθα παλάτια ἡρημάθηταν ἡ μετεβλήθησαν εἰς τεγμονγεία, ὕπω; δὲ ἡ ἀπὸ τῶν βιοτεδεφίων δοσωδία καθίστηται αὐτὸν σχεδὸν ἀβτατοῦ, καὶ τοι ἀλλως ἐφυμοτομημένον διῆδικτοτάτης καὶ πλατυτάτης δόδος, ἥτις διατείνει δενδρόφυτο; ἐκατέρωθεν καθ' ὅλον αὐτοῦ

κόνδυν διεσθεῖσαν μέρος ἔνετειγίθη τῇ 13. Ἱανουαρίου φέτου (καθέμ. - θε- σερί), ἡ λάμπεν, λέγεται ἡ Ἱανουαρίου τοῦ 1732, ἐπὶ Σουλτάνη Μαχμούτ τοῦ Α', τὸ ἐν » κόδε Σουμπλῆ, ὑπὸ μαρμαρυγῶν αἰωνίων, καθὼς τὸ αὐτοχροτορικῶν θηραυσοσυλλακία τότε ἀνεμεβέν μέτωπα τῶν Χωρῶν (1). Ἀπό τοῦ διετήρησαν αὐτὴν ἀμετάπτωτον ἄχρι τελεοῦς, ἐναγάντον τῶν βαθμουργῶν τοῦ περιφήμου Βαλιδέ-κεστιν Ιουσουφ - ἄγα, ἀξιωθεῖσα νὰ νυμφευθῇ καὶ τὴν ἐκαδίληφη τοῦ Κυρίου τοῦ, Σουλτάνου Βεσμά, θυγατέρα τοῦ, Σουλτάνη - Ἀμπελ - οὐλ - χαμῆτ, καὶ ἀδελφὴν τοῦ Σουλτάνη - Μαχμούτ. Ὁ τάφος τοῦ, ἀποθηκάντος τὴν

[1] Η αρθρωτὴ τῶν Μωραΐτων παραδεῖσον.

εἰς τὸν ναὸν τοῦτον, εἰς τὸν δόποιον κατ' οὐδένα τρόπον δεν ἐπιτρέπεται ἡ εἰσόδος; εἰς τοὺς ἀλλοιορθούς, ζώνυμοντα πανηγυρικῶς τὸ ξίφος (1) οἱ δειδοχοὶ Μεχμέτ τοῦ Β'. Σουλτάνοι, καθὼς τὸ πέριεώτην καὶ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ ρήθυμνος Σέχη. Ἡ τελετὴ αὕτη, γνωμένη 6-9 ἡμέρας μετά τὴν ἀναγέρεστιν τοῦ Σουλτάνου, λέγεται Γακλίτι-Σερίφ (Σερίφ); δὲ Σέχη-οὐλ-ἡτλάμης, ζωνύμων τὸν Σουλτάνον τὸ ξίφος, ἐκφωνεῖ τὴν εὐχὴν ταῦτην. » Δῶνις τοι Κύταε τὸν χρηστή Οσμάν τοῦ προπάτορός. Σου! « Ὑπάρχει δὲ κατοικευτικὴν πρὸς τοῦτο ἐξέδρει τις μαρμαρήν υποκάτωθεν θόλου, ἀνεγεμένην ὑπὸ τερπτέρων κιόνων, ἐν τῷ μέσῳ τῆς αὐτῆς ἔστι δόποις εἰς τὰ ἄλλα τζαμία είνει τοῦ Μαυτσλέον. Ἰδού δὲ πειγαρῆ τοῦ τάφου τοῦ, δεγκτινῆς ἡ φιλητὴ τῶν ἀστικῶν γλώσσης, ἐκ τῆς εἰς τὸ Γαλλικὸν μεταφράσεως τοῦ Περτούζιέρου. . .

» Ο Θεός μανός εἰνε, αἰώνιας εἰ-

» Τὸ πηδάλιον τῆς διλαδός τῆς ψυχῆς του διευθύνθη μέτο τοῦ βραγχίονος τοῦ Θεοῦ, τοῦ κόινου ἡμῶν χαρερήντου, πρὸς τὴν θάλασσαν τοῦ ἄλλου. Κόσμου τὸ πλοιόν τοῦ σώματος τοῦ ἀνδρός τούτου, ἡ ἐξόχου τὴν θανάτητα, διεκρίνετο ἐν τῷ Γέρο-χανε, καθὼς διφάσις εἰς τὴν παρεάν νεάποδος. Ἀλλ' ἐπὶ τέλους διάνεμος τῆς τύχης, διαρρήκει τὰ ίστια καὶ συντρίψει τὸ πλοῖον, κατεποντίσειν αὐτὸν εἰς τὸν οὐρανόν, τῆς θελας φραγμάτων. Τότε ἡχουσε τὴν ἐξῆς προσαγήνην. « Β πάνε λθε πρός με· προτοταγήν τὴν διπλανήν δηλαδόναμος ἀπευθύνει πρὸς τὰ πάντας, δοι δίγκαγον ἐδῷ κάτω βίον ἀγεπίληπτον· » καὶ διευθύνθη μετ' ἀριστὰς χαρᾶς πρὸς τὰς οὐρανίους σκηνάς. Διαβάτα, ἀποστομάτισον τὸν πρῶτον στίχον τοῦ Κεύρ-ἄν διπλά τῆς φυγῆς, τοῦ Χουσείγ-πατσᾶ. Μάθε δὲ προσέτι διτὶ ποιητῆς τοῦ ἐπιταρίθου τούτου εἶναι δι Βασσήρ, δε τις εὐχεταῖ ὥτε δι μῆκος. . .

Μεταξὺ δὲ τῶν ἐν αὐτῷ Μωραΐτων διακρίνεται διὰ τὴν πολυτέλειαν καὶ μεγαλοπρεπειάν του, καὶ τοι ἐπιτετριμένον, τὸ τοῦ περιφήμου ναυάρχου Κιουτσούκ-Χουσείγ-πατσᾶ, τοῦ δόποιου τὸ δόνομα, ὡς πρὸς τὴν βασιλίωσιν τοῦ Οθωμανικοῦ ναυτικοῦ καὶ ἀλλας οὐσιώδεις μεταρρυθμίσεις, δικτίων, τάρτεται μετὰ τῶν τοῦ Χαϊρ-օύδ-διν, Πιρή-πατσᾶ, Κασήμ-πατσᾶ, Κυκλίτ, -Άλη-πατσᾶ καὶ Γαζή-Χαστάν-πατσᾶ. Ἀργορύητος, ἀγροτούνεις εἰς παιδικήν ἡλικίαν ὃποιον σωματεμπόρων τῆς Γεωργίας, εἰτήχη ἐις τὸ παλάτιον, καὶ συγκανετράφη μὲ τὸν Σουλτάνη-Σελήμην εἰς τὸ Κεφαλαί, τοῦ ἀπότολον τὴν εὐγοίσιν προτηλώτας εἰς θαυμόν, διετήρησεν αὐτὴν ἀμετάπτωτον ἄχρι τελεοῦς, ἐναγάντον τῶν βαθμουργῶν τοῦ περιφήμου Βαλιδέ-κεστιν Ιουσουφ - ἄγα, ἀξιωθεῖσα νὰ νυμφευθῇ καὶ τὴν ἐκαδίληφη τοῦ Κυρίου τοῦ, Σουλτάνου Βεσμά, θυγατέρα τοῦ, Σουλτάνη - Αμπελ - οὐλ - χαμῆτ, καὶ ἀδελφὴν τοῦ Σουλτάνη - Μαχμούτ. Ὁ τάφος τοῦ, ἀποθηκάντος τὴν

[1] Τη τελετὴ αὐτῆς ἀναλογεῖ μὲ τὴν στέψη τῶν χριστιανῶν βαπτίσμων, ὡς λέγεται, θερέως ἐκ Γεωργίας, εἰχε, παρεκτάς τούτου, καὶ τοῦ ἀρχικά ἐκ φύσεως βίει καὶ εἰς αὐτὴν

ἀποδίδουσι κατά μέρα μέρος την εύημερίαν, δυνης από τὸν ἀστυνόμον, καὶ ἐκεῖνος εἰς τὸν γραμματέα, δυτὶς ἀμέλουσ τὸν Κράτος, καὶ ἴδιως ἡ πρωτεύουσα αὐτοῦ, ἐ-τῶς ἔλαβε πάλιν εἰς χεῖρας τὰς λαβίδας καὶ ἤρχισ πὲ τῶν ἡμερῶν τοῦ λαοκοθήτου τούτου Σουλτάνου.

Τύπαρχει δὲ πρὸς τοὺς ἄλλους εἰς τὸ Βίσαύμπ καὶ ἐν Σχολείον τῶν θεολογικῶν παραδόσεων (Σουννέτ), καὶ ἄμα τελείωτερον προκαταρκτικὸν μὲν μίαν β. βιλοθήκην, ιδρύματα τοῦ περιφημοτέρου τῶν πάντων ισχυραντων ἀρχιενούσιων Βεζίρ, ἀκμάσαντος ἐπὶ τῶν Σουλτάνων Ἀχμέτ τοῦ Γ'. καὶ Μαχμούτ τοῦ Α'. Οἱ ἑκτομίας οὗτος. Οἱ δὲ γραμματεὺς ἀνέγνω τὰς ἀκολούθους λέξεις. Λογίον, Ιερμογοτρεῖτ, 84. Κυρία Σέγκλαιρ. Διὰ τῆς Ἀβησσινίας σωματεμπόρων, ἀφήκεν, αποθανὼν τὸν Ἡσύλιον τῷ 1746, 18,000 πουνγγέιων (20,000,000 δραχμῶν), 160 σκευάς πολυτίμους; ἵππους, καὶ 800 ἀδαμάντινα ὠρολόγια. Βέζης δὲ 96 χρόνους, ἐξ ὧν τοὺς τριάκοντα πραγματικῶς ἀβασίλευσεν, οὐ μόνον ἐν τῷ Σαραγγίου, ἀλλ' ἐπὶ πάσῃς τῆς Αὐτοκρατορίας. Αὐτοῦ κτίσμα εἶναι καὶ τὸ ἐν Κωνσταντινούπολει Ἀγία μητέρα, καὶ ἔνδιλλο Σχολείον πλησίον τοῦ Πασσᾶ-καπονοῦ, παρὰ τὸ δύοιον καὶ ἑτάφη.

Ἄλλὰ κατὰ σύμπτωσιν ὅρη γε ἀπλὴν, ἡ κατὰ συνέπειαν αἰτίας ἀλλης, εἶναι εἰς τὸ Βίσαύμπ μία δλόκη πος δόδες προσδιωρισμένη εἰς κατασκευὴν καὶ πώλησιν τῶν παιδικῶν ἀθυρμάτων; ὡς ἐδήλωσεν ἡ τύχη (λέγει Γάλλος τις συγγραφεὺς) γάλλιτη παραράθητη εἰς τὴν ἀθλιότητα καὶ τὴν ματαιότητα τοῦ διοίου.

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ.

(Ἔιδε γρ. I. III.)

A.

— Οἱ Γραμματεὺς λοιπὸν ἔλαβε τὰς δύνα λαβίδας, καὶ μεγάλην ταχύτητα ἥρχισε νὰ τὰς κινῇ πρὸς δεξιὰς καὶ πρὸς αὐτὴν ἀπέριθμον δὲ στη συγχρόνως ἐκινοῦντο κατὰ τὰς αὐτὰς διευθύνσεις καὶ αἱ περάνω ἀντῶν βελόναι. Αἱ μέσως δὲ στροφεῖς πρὸς ἡδεῖς,

— Προσέξατε, ὑπέλαθον. Θά ἐφελκύσσετε ἐπ' ἡμέτην ἀδιάλλακτον ἥρχισαν τῇς Κυρίας Ἀγλαίας.

— Ή συνδίᾳ, εἴπε, φύσεις τὴν στιγμὴν ταύτην εἰς Κόβεντρο.

— Πότε ἀναχωρεῖ ἡ ἕκτακτος ἡταχυκορικὴ ἀπὸ Λονδίνου; ἡρώτησεν δὲ Ἐδουάρδος.

— Τώρα εἶναι ἐννέα περὶ τέταρτον, ἀπεκρίθη δὲ Γραμματεὺς, ἀποβλέψας πρὸς τὸν ὠρολόγιον. Αναχωρεῖ εἰς τὰς δέκα.

Τότε δὲ Ἐδουάρδος, σχίσας ἄλλο φύλλον ἀπὸ τὸ χαρτοφυλάκιόν του, καὶ σκερθεῖς μίαν στιγμὴν, ἥρχισε νὰ γράψῃ. Ἄλλ' ἐνῷ ἀκόμη ἦν περὶ τοῦτο ἡσχολημένος, ἥκεισθη κωδωνοισμὸς ὁδές, καὶ ἀναβλέψας ἔγως, ζύγου, καὶ θέσητε ἀλλεπαλλήλως ἀνὰ μίαν πλάκα τοῦ ἑδα διὰ προήρχετο ἀπὸ μικρὸν κάθων προσηρμοσμένον εἰς ἐν τῶν δύνα κιβωτίων. Αἱ μέσως δὲ γραμματεὺς ἀπέριθμον τούτων ἔχει τὴν ἰδιότητα ν' ἀναπτύσσῃ εἰς τεῦν ἐστρέψει τὴν κεφαλὴν πρὸς αὐτὸν, καὶ προσηλώσεις περισσότερον, δύον περισσότερα εἶναι τὰ ἀποτελοῦντα πρὸς δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ, ἀπήγγειλε μεγαλοφόνων τὰ ἀκόλουθα.

— Οἱ Οὐδελλούσι οὐρελήφητο. Μία γυνὴ τὸν συνοδεύει. Τι νὰ γίνη;

— Αμα ἔκουσε τοῦτο δὲ Ἐδουάρδος, ἔγραψεν εἰς ἄλλο φύλλον τὰς λέξεις. Νὰ πάριμετρηγείται τὸ ξεροδοχεῖον

— Δέν βλάπτει, εἴπεν ἡ Καλλιόπη. ἔξακολούθητος τοῦ Βασιλικῶν "Οπλων", μετεβίβασεν αὐτὸν εἰς τὸν

— Τὸ βευτὸν τοῦτο, ἔξηκολούθητα, ἔχει διαφόρους ἔξαισίους ἰδιότητας, ὃν τινες ἐμεταλλεύθησαν πρὸς καταρτισμὸν τοῦ ἡλεκτρικοῦ τηλεγράφου. Ή μία εἶναι ὅτι, ἀμα ἔλθη εἰς συνάφειαν μετὰ τῆς μαγνητικῆς βελόνης, ἀποστρέψει αὐτὴν τῆς πρὸς τὸν πόλον διευθύνσιν. Τοῦτο, τογχρόνως ἐνῷ μεταδίδεται εἰς τὴν μαγνητικὴν βελόνην τοῦ σταθμοῦ, ἐνῷ παράγεται, διερχόμενον διὰ τοῦ μετ' αὐτῆς συνεχούμενου σύρματος, μεταδίδεται κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν καὶ εἰς δλας τὰς μαγνητικὰς βελόνας τὰς καθ' ὅλους τοὺς σταθμούς, ἀν καὶ εἰς τὸ ἄλλο πέρας τῆς γῆς; Ὅσην μάταιοι εἰσὶν εἰς τὸ σύρματος, ὡς διὰ συλλήνος, εἰστρέψει ἀδεικότως διὰ τοῦ πέρατος, καὶ εὑρέσει διὰ τοῦ ἄλλου. Τὸ δύω ταῦτα πέρατα διομάζουσι πόλους οἱ φυσικοί.

(Ἡ Ἀγλαία διέστρεψε τὸ πρόσωπον πρὸς τὴν Καλλιόπην.)

— Οταν λοιπὸν τὸ βευτὸν περισσάγηται εἰς τὴν μαγνητικὴν βελόνην διὰ τοῦ διάστου πόλου, καὶ σραφῇ ἡ βελόνη πρὸς τὰ δεξιά, διὰ τοῦ διάστου πόλου, τὸν στρέφεται πρὸς τὸ ἀριστερά διὰ διάστορα διὰ διάστορα.

— Άλλα τὸ ἡλεκτρικὸν βευτὸν ἔχει καὶ ἄλλην ιδιότητα, τὴν τῆς μεγίστης ταχύτητος.

— Αὖτις πιοτεύων νὰ εἴναι ταχύτερον ἀπὸ τὸν διάστορα διάστορα τὸ γράμμα Α., μία πρὸς τὸ ἀριστερά τὸ Β., δύον πρὸς τὰ δεξιά τὸ Γ., μία πρὸς τὰ δεξιά τῶν δύω βελονῶν ὁμοῦ τὸ Δ' καὶ σύτῳ καθ' ἔχει, 24 κινήσεις διάφοροι διὰ τὰ 24 γράμματα, καὶ θέλετε ἐννοήσει τῶν διάφορων κινήσεων τῶν διάφορων γράμματος.

— Αὐτὰς προκαταρκτικὰς ιδέας ἔχουσα, δύνασθε εὐκολώτατα νὰ ἐννοήσητε τοῦ τηλεγράφου τὰ θαύματα. Φαντασθῆτε μίαν βολταϊκὴν στήλην, δηλαδὴ ἐν κοινὸν κιβώτιον περιέχον τινὰ ζεύγη χαλκοῦ καὶ ζύγου, ἐντὸς ἀμμού βρεχομένης μὲν διώρῳ καὶ δλίγον (τὸ 1/12 τοῦ ὅδητος) θειέρων δέκα. Τοιαῦτα κιβώτια εἰς τὸν τηλεγραφικὸν σταθμὸν τοῦ Λονδίνου, δοτεῖ εἴναι διάστορος καὶ διέργαστος πάντων τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ, ἔχουσι μέρισμα σύνθετα, τὰ μείζονα, σχεδὸν τριποδιαία διάλληλη γλωσσίς. Οἱ δὲ κάθωνες αὐτοὶ κρούονται πρὶν τὸ μῆκος, περιέχουσιν ἀνὰ 24 ζεύγη μετάλλου, τὰς ἔλασσονα ἀνὰ 12. Διότι διστοιχίας πέρατα τὰ ζεύγη καὶ διστοιχίας πέρατα τὰς λαβίδας, αἱ στήλαι, τόσῳ περισσότεροι καὶ στήλαις κρούονται.

— Αὐτὸς, εἴπεν ἡ Καλλιόπη, μᾶς εἴπατε διτὶ ἡ κούστας κωδωνοίσκου κρούονται. Τί ἔτον αὐτῆς;

— Απλούστατον, ἀπεκρίθη. Αμα δεχθῆτε βελόνην κινουμένην πρὸς δεξιά καὶ ἀριστερά, θέσατε κεντρικός καὶ διέργαστος πάντων τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ, ἔχουσι μέρισμα σύνθετα, τὰ μείζονα, σχεδὸν τριποδιαία διάλληλη γλωσσίς. Οἱ δὲ κάθωνες αὐτοὶ κρούονται πρὶν τὸ μῆκος, περιέχουσιν ἀνὰ 24 ζεύγη μετάλλου, τὰς ἔλασσονα ἀνὰ 12. Διότι διστοιχίας πέρατα τὰ ζεύγη καὶ διστοιχίας πέρατα τὰς λαβίδας, αἱ στήλαι, τόσῳ περισσότεροι καὶ στήλαις κρούονται.

— Αριστον, προτέρημα τοῦτο, εἴπεν ἡ Αγλαία, διστοιχίας διστοιχίας πέρατα τὸ γράμμα Βέλονη, τὰ γράμματα τοῦ προστάτου τοῦ Αγανάκτου, έχουσι μέρισμα σύνθετα, τὰ μείζονα, σχεδὸν τριποδιαία διάλληλη γλωσσίς.

— Γράφουσιν! ὡ! πῶς γίνεται τοῦτο; ἡρώτησεν εἰς τὸ τηλεγραφικὸν κιβώτιον, τὸ μὲν τὰς λαβίδας, οἵσις εἰσεῖται τὴν εἰκόνα. Κοινωνοῦσι δὲ τὰ σύρματα μετ' αὐτῆς οὐτοῖς σταθμοῖς, ὃν τινες διέστατε ταχύτητας εἰς τὰς λαβίδας τῶν μαχράν κινούνται ταυτοχρόνως αἱ αὐτοῖς στοιχεῖοις.

— Οἱ τηλέγραφοι διάφοροι δὲν διμιλοῦσι μόνου, ἀλλὰ καὶ λογίας προσέρχονται, γινόμενη τοῦ προστάτου τοῦ Αγανάκτου, τοῦ προστάτου τοῦ Αγανάκτου, τοῦ προστάτου τοῦ Αγανάκτου.

— Οἱ τηλέγραφοι διάφοροι τοῦ προτέρημα τοῦτο, εἴπεν ἡ Αγλαία, διστοιχίας διστοιχίας πέρατα τὸ γράμμα Βέλονη, τὰ γράμματα τοῦ προστάτου τοῦ Αγανάκτου, έχουσι μέρισμα σύνθετα, τὰ μείζονα, σχεδὸν τριποδιαία διάλληλη γλωσσίς.

— Γράφουσιν! ὡ! πῶς γίνεται τοῦτο; ηρώτησεν εἰς τὸ τηλεγραφικὸν κιβώτιον, τὸ μὲν τὰς λαβίδας, οἵσις εἰσεῖται τὴν εἰκόνα. Κοινωνοῦσι δὲ τὰ σύρματα μετ' αὐτῆς οὐτοῖς σταθμοῖς, ὃν τινες διέστατε ταχύτητας εἰς τὰς λαβίδας τῶν μαχράν κινούνται, τοῦ προτέρημα τοῦ Αγανάκτου, τοῦ προτέρημα τοῦ Αγανάκτου, τοῦ προτέρημα τοῦ Αγανάκτου.

— Αὐτὸν ἔχει τὸ γράμμα Βέλονη, τὸ μὲν τὰς λαβίδας, οἵσις εἰσεῖται τὴν εἰκόνα. Κοινωνοῦσι δὲ τὰ σύρματα μετ' αὐτῆς οὐτοῖς σταθμοῖς, τοῦ προτέρημα τοῦ Αγανάκτου, τοῦ προτέρημα τοῦ Αγανάκτου, τοῦ προτέρημα τοῦ Αγανάκτου.

— Ηλογοδιαδέχονται τὸ γράμμα Βέλονη, τὸ μὲν τὰς λαβίδας τῶν μαχράν κινούνται, τοῦ προτέρημα τοῦ Αγανάκτου, τοῦ προτέρημα τοῦ Αγανάκτου, τοῦ προτέρημα τοῦ Αγανάκτου.

— Απλοδιαδέχονται τὸ γράμμα Βέλονη, τὸ μὲν τὰς λαβίδας τῶν μαχράν κινούνται, τοῦ προτέρημα τοῦ Αγανάκτου, τοῦ προτέρημα τοῦ Αγανάκτου, τοῦ προτέρημα τοῦ Αγανάκτου.

Συγχώνεις στούδιου: δοσίς λοιπόν τούχαρρον μαγνητί-τότε, δ.τι δ. είς δμιλεῖ, πρέπει όλοι συγχρόνως να ξηται, έλκει τὴν μίαν ἀγράν του Συγχώνεις, καὶ αὐτῇ ἐ-τὸ διαναλαμβάνωσι.

πομένως καταβάνει, ή δὲ ἄλλη ἀκρα ἀναβάνει. Ἐμα
δὲ πανορή ἡ ἐπαρφή τοῦ σύρματος, ἐπομένως ἡ μαγγυητική
κατάστασις τοῦ σιδήρου, ἐπομένως ἡ ἔλξις, ἀναβάνει
πάλιν ἡ καταβάσις ἀκρα, καὶ ἐπομένως καταβάνει ἡ ἄλ-
λη. Φαντασθήτε τώρα εἰς τῆς ἄλλης τὸ πέρας μικράν
βελόνην ἡ ακίδα δρθῆν Ιεράμηνην, καὶ ὑπεράνω αὐτῆς λω-
ρίδα χαρτίου, ητίς, διατίνος ἀπλοῦ μηχανισμοῦ, κινού-
μένου διὰ τῆς κινήσεως τοῦ δρκῶντος σιδήρου, προ-
χωρεῖ δραδέως πρὸς τὰ ἐμπρός ἐν δῷρῳ κινεῖται τὸ σί-
δηρον. Τὸ ἀποτέλεσμα τούτου εἶναι δτι, δταὶ ἡ ἀκρα
τοῦ σιδήρου ἡ ἔχουσα τὴν ακίδα εἶναι ἀναβιβασμένη καὶ

— Τοῦτο καὶ γίνεται, εἴπον Ἕγω. 'Αλλ' οἱ τῶν
τηλεγράφων γραμματεῖς εἰσὶ διατεταγμένοι, καὶ τὴν
διαταγὴν ταῦτην ἐκτελοῦσι προθύμως, νὰ μὴ προσ-
χωτιν εἰμὶ μόνον εἰς τὰς ἀγγελίας δσαι τοὺς ἀφορο-
σιν. Οὕτω τὴν ἀγγελίαν ἦν ἐκεμψεν. δ 'Βδουάρδος εἰς
τὴν Κυρίαν Σέγκλατρ, ἐπανέλαβον δλεῖς οἱ τηλέγρα-
φοι τῆς γραμμῆς ἐκείνης· ὅλλα πρὸ τῆς ἀγγελίας
προηγήθη ἐν σημεῖον, ἡ βελόνη δηλαδὴ ἐπανέλαβε
πολλάκις ἐν γράμμα, ἐπικαλούμενον τὸν σταθμὸν
τοῦ Λονδονοῦ διὰ τοῦτο μόνον ἀπὸ αὐτοῦ τοὺς διπλ-
λήλους ἐδόθη προσοχὴ εἰς τὴν ἀγγελίαν.

Αλλά έπειδη εύρομεν πάλιν τα πρότωπα του δράματος μας . . .

— Δεν απέθανον άκομη; ήρωτησε χασμωμένη η Αγλαΐα.

— 'Όχι, εἶπον Ἐγώ. 'Ο Εδευαρδός μετ' ἔποι

τὸ δέ διεκτικὸν σύρμα ἐπὶ περιστότερον ή ἐπὶ ἔλάσσονα χρόνον εἰς τὸ καρφίον, καὶ ἐπομένως γὰρ ἐπιφέρη μαχοτέραν ἡ βραχυτέραν, διεκρήθη στιγμιαῖαν αὐτοῦ ἐλέγειν, μακροτέραν ἡ βραχυτέραν ἡ στιγμιαῖαν ἀνάτασιν τῆς ἀκίδος πρὸς τὸν προχωροῦντα χάρτην, καὶ διὰ τοῦτο ἐπιτύπωσιν στιγμῶν ἡ γραφμῶν ἐπὶ αὐτοῦ. Τούτῳ δὲ παραδεχομένη, δύνασθε ἡ ἐποκτήσῃς δὲ διό τηληρού ἀλφάδητον, συγχειμένον ἐκ στιγμῶν καὶ γραμμῶν, ὅπου, φέρ' εἰπεν, εἶναι τὸ Α, — τὸ Β, .. τὸ Γ, .. — τὸ Δ, καὶ οὕτω καθ' ἔξης, καὶ νότι ἐνοράσσεις τοῦ παραδεχομένου, μετ' ερεύνης εἰς τὸν σταθμὸν, καὶ παρ ὀλίγον θίειτε πληρωθῆ ἡ σκληρά σας εὐχὴ, διότι ἐνδίδων εἰς τὴν βλαπτῶν αἰτημάτων μεβ' ὃν εἴχε παλαίσσει, ἐν ὅσῳ εἰργεν εὐταθείσις ἀνάγκην, κατελήφθη ἀπὸ πυρετού. Καὶ εὐτυχία διτὶ εὑρέθη ἐκεῖ. Οἱ σιδηροδρομικοὶ σταθμοὶ, ἐν Ἀγγλίᾳ μάλιστα, εἰσὶ πολυτελέστατα καταστήματα, συνιστάμενα συγκίνως εἰς εύρυτάτη τανιδόστρωτον αἴθουσαν ἡ στοάν, ἡς τὸ μὲν ἕσπερος διατηγίζεται ὑπὸ πολλῶν παραλλήλων σιδηρῶν τροχιῶν δὲ ἀρρενεῖς τῆς αὐλῆς θέληται.

πᾶς ἐπί τῆς λωρίδος τοῦ χαρτίου ἔκεινου ἐπί τυπου· τὰ πλάγια περιέχουσιν ὅλα τὰ εἰς τὴν διεύθυνσιν καὶ ταῦς ἐπιβίτας ἀναγκαῖα κατατέθησται· ^{παραδίπλιον}

γελίαι, αίτινες ἀρκεῖ νῦν μεταφρασθῶσι μετὰ ταῦτα διὰ τῶν συνήθων γραμμάτων. Ἐνισχύον ἡ γέραφη γένεται

κατ' ἄλλα σωτήρια. Η ἀκίς είναι αὐτὴ ἡ λεπτομέρεια τοῦ πολεμοῦ, γε-
γονούς, ἥλικες καὶ τόπου, στίγμες συνωθούμενοι καὶ πα-
ραγωγανιζόμενοι ώς ἐν πληθυσμῷ ἀγορᾶ, πληροῦσιν εἰ-

καὶ οἱ ἡλεκτρισμὸς δύμας ἔχει τὴν ἰδίοτητα· γ' ἀλλοιη
τὸ χρῶμα τοῦ δέξεως ἀπὸ ὑπερβόρου εἰ; μέλανη, καὶ οὐ
τοῖς αἱ ἄγγελοι γράφονται κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο, οὐ
τοῖς εἰπεῖν, διὰ μέλανος, καὶ οὐχὶ διὰ τῆς ἐντυπώσεως τῶν
γραμμῶν καὶ στιγμῶν.

Τυπροχέ ποτε ἀμαρτωλός, ὅτις ἐλεγεν εἰς τὸν πνευματικὸν του, ὅτι ἀφ' οὐ ἔρθασεν καὶ οὐ τὸ κέντρον τῆς κολάσεως, δὲν τῷ μένει εἰμὶ να πράξῃ ἄλλας τόσας ἀμαρτίας, ταῖς εξέληρη ἀπὸ τὴν ἀλλήν ἀκραν. Καὶ εἰς ἐμὲ, φοβοῦμαι, ἄλλῃ ἐλπίδῃ μένειώς πρὸς τὴν δυσμένειαν τῆς Κυρίας Ἀγλαΐας. Διὰ τοῦτο προσθέτω ὅτι ἐπειδὴ τὸ ἀληθινόν

καὶ τοῦτο προσένειται στὶ, επειδὴ τὸ ηλεκτρικὸν
φευστὸν δέει κυκλικῶς, ὡς σᾶς ἔλεγον, διὰ τοῦτο μέ
χρι τινὸς εἰς ἐκκεστὸν τηλέγραφον εἴγον δύνω σύμματα,
τὸ ἐν διὰ τὴν ἔκροήν καὶ τὸ ἄλλο διὰ τὴν εἰσόροήν· Ἀλ-
λὰ μετὰ ταῦτα ἀνεγγωρίσθη διτὶ τὸ φευστὸν, ἐκρέον
διὰ τοῦ ἑνὸς σύμματος ἐπιστρέφει πολὺ ταχύτερον
καὶ δραστηριώτερον διὰ τῆς γῆς, κατὰ γραμμὴν ἀκρι-
βῶς παρθέλληλον πρὸς τὴν τῆς ἔκροής, ὥστε ἔκτοτε
καστος τηλέγραφος ἔχει ἐν σύμματο μόνον.

— "Όχι, τώρα είπον. Μετά ήμεσες ώραν αδύοην. Τότε ίδων με εις το πρασκεφάλαιόν του, μοι έβετεινε τὴν γένεσιν, καὶ

— Σ' εὐχαριστώ, μοι εἶπε μοι ἐδαφίλευσας φρον-

Digitized by srujanika@gmail.com

τίδας ἀδελφικᾶς, καὶ μὲν ἀνεκάλεσας εἰς τὴν Ζωὴν, δοταν ραδιστα ἔχω ἀνάγκην αὐτῆς, διότι ἀπὸ τὴν ἑδεικήν μου ἔξαρτάται ἀλληλ ζωὴ πολὺ πολυτιμωτέρα· Ἀλλὰ αἰσθάνομαι ὅτι σοι δεῖται πλήρη ἐμπιστοσύνην. Μέτι εἶχες ἐρωτήσει κατὰ ποιῶν δικαιώματα παρακολουθώ την Μαΐρην, καὶ ἐπεμβαίνω εἰς δέ, τι δὲν μὲν ἄδειος. Πρέπει νὰ σοι τὸ εἰπώ.

Μή μοι τὸ λέγεις, εἶπον· Ἀρχεῖς οὐκέτε τὸν εἶχες μενεῖς· δὲ σὺ, ὑποθέμενος ἀγνώστου καὶ μεράκρυσμένου τινός· ἐξαδέλφου του· δρόμῳ, παιδίοι,

— Ἀλιά θέλω νὰ τὸν μαθήσεις, εἶπεν ἔκεινος. Ἄφησε συνέσεσσι νὰ γίνηται μάρτυς τῆς διαγωγῆς μου, αἴ

εθάνομαι ήδη ἔγω τὴν ἀνάγκην νὰ δικαιολογήσω αὐτήν,
ἐνώπιόν σου καὶ δὲ ἐμέ καὶ δὲ ἄλλους. Μάθε λοιπὸν
δὲ, τι οὐδεὶς ἡγεύεται, οὔτε οὐδὲ Κυρία Στιγκλαῖρ, οὔτε η θυ-
γάτη της, μάθε δτε· η Μαλη, είναι . . . ἀδελφή μου.

Συγχρόνως ὅμως είδα εἰς τὸ Λονδρόν τὴν Ἐλένην,
ἥτις ἀπέτελεσεν ἀνέκφραστον ἐντύπωσιν ἐπέκει, διότι
καὶ ἥθο καὶ φυσικῶς ὡμοίαζε τὴν μητέρα σου.
Πήκατε η καρδιά μου: ποροσολόθρον εἰς αὐτὴν καὶ με-

— Ἀδελφή σου! ἀνέκραξα, μείνας ἐκπειληγμένος, καὶ διάρρεε τοῦ χρυσοῦ μου; Κρούηλωνή τοι αὐτή, καὶ μοι ἐφάνετο διὰ διεδόκων εἰς τὰ δάκρυα μου. Οὐδεῖς μου ἔδεχετο νὰ τὴν νυμφεύθω, καὶ εἰ γονεῖς της συγχατένευσον εἰς τοῦτο, διδτὶ ἥμην κληρονόμος.

— "Ακούστε πάως, μοι είπε. Πρό δύναται έτων ἀκόμη τοῦ θείου μου. Αν τότε διαβιβώται μου γάμος έγι-
θεντικός σύμμαχος, δέος μένει πολλής σύλληψης μεταξύ

ενεωρουν. εμαυτού, ὡς μέχρι τούδε οἱοι μὲν θεοῖς
σιν, ὡς τὸν ὄρφανὸν ἀνεψιὸν τοῦ πρὸ πολλοῦ ἀποδιώ-
σαντος Θεοῦ Μορέων, ἀρχαίνου μισθωτοῦ μιᾶς τῶν
γαιῶν· τοῦ Κ. Σίγκλαιρ. "Οταν ἔγηλθον τῶν σχο-
λείων τῆς Κανταβίετας, δι Κ. Σίγκλαιρ κατέβεσεν ὑπὲρ
ἔμου εἰς τὴν τράπεζαν ποσότητα ἥν, μοὶ εἶπεν, δι
θεοῖς μου εἴχε παρακαταθέσει παρ' αὐτῷ. δι' ἐμὲ,
καὶ μοὶ ἐπρομήνευσε συγχρόνως μηχανικοῦ θέσιν παρ-
τεῖ τῶν σιδηροδρόμων. Αλλὰ πρὸ δύο ἑταῖρον ἐπανεῖ-
λόμενος δι τοῦ θεοῦ καταφέρει ἀκατοί πληγὴν εἰς
θῶν βαρέως ἀσθενῆς ἀπὸ Καναδᾶ, ὃπου διφέρει ἐν
πλοϊον. βασιλικὸν; καὶ αἰσθανόμενος τὸν θάνατον πλη-
σιάζοντα, μ' ἐκάλεσε καὶ μοὶ εἶπε· νετο γνωστὸς; δι θεοῖς μου ίως θὰ μ ἀπεκριπττεγ,
ἢ, ἐν ἐράυθανον δι τι ἔχω πρωτότοκον ιδού καὶ νόμι-
μον κληρονόμον. οἱ γονεῖς τῆς Ἐλένης ίως ήθελον
μοὶ ἀρνηθῆ τὴν χειρά της. Διὰ τοῦτο,—εἰδε νο μοὶ τὸ
συγχωρήσῃ δ. θεός, ὡς ἐλπίω δι τι οὐ, νιέ μου, θὰ μοὶ
τὸ συγχωρήσῃς,—ἀπειωπήσα τὸν πρῶτον μου γάμον
καὶ τὴν γέννησιν σου εἰς δλους, καὶ εἰς σὲ αὐτόν.
Καὶ ἀρ ὅδι μάλιστα μετ' ὅλιγον ἐγεννήθη ἡ Μαίρη,
ἐν τῶν σιδηροδρόμων. Αλλὰ πρὸ δύο ἑταῖρον ἐπανεῖ-
λόμενος δι τοῦ θεοῦ καταφέρει ἀκατοί πληγὴν εἰς
τὴν Ἐλένην, ἀν τῇ ἀωλόγου ποτὲ δι τη ἡ πάτησαν
δι τὴν ἐνυμφεύθην, καὶ δι τι ἡ θυγάτηρ της, ἦν ἐνδι-
αίσε γεννηθεῖσαν ὑπὲρ σίωνούς καὶ επὶ προσδοκίαν με-

α Ἐδουάρδος, μέχρι τοῦτο μὲν ἡγάπας ὡς προστάτην καὶ τοῦ πλούτου τοῦ εὐεργέτην την καὶ φίλον σου· τὸ τέλευταιον φίλημα· θέλω να μοι δώσῃς ὡς οὐδέ, ὥστε χωρίζομενος ἀπὸ σου, νὰ σοι δώσω τὴν πατρικήν μου· εὐχήν· "Ἄκουον· ένι μέρος τῆς ἴστορίας μου, τὸ δόπον, παραγωγίσας τὰ χρέον μου, σοι ἀπέκρυψη μέχρι τοῦτο. Κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς πρώτης νεότητός μου, ἡγάπων περιπολῶς Κροδίλιναν, τὴν ἀδελφήν τοῦ θείου σου· Ἀλλ' ή καλοίσις μου αὕτη δυσηρέστει μεγάλως· τοὺς συγγενεῖς μου, καὶ μάλιστα τὸν πλούτον· θέλω μου, σοῦ ἡμην διπλανὸς κληρονόμος. Αὐτὸς δὲ ἐξέρρεσε τὴν σταθερὰν πρόθεσιν του γὰρ μὲν ἀποκηρύξῃ, ἀντὶ τούτων μεταγενεσίαν τοῦ εὐεργέτην καὶ τοῦ προστάτην μεγάλου πλούτου, εἰγένετο δέσμον δοτίς ἐκεκτητὸς μόνος ἐφ δικαίου τοῦ πλούτου δικαιώματα· Διὰ τούτο ἐσιόπητρά μέχρι τοῦτο. Ἀλλ' ήδη· εἰς τὰς ἐσχάτας στιγμάς μου, σταθμίσας ἀκριβέστερον τὸ καθηκοντά μου, καὶ ἀναγνωρίσας διτὶ οὐδὲν ἔχω δικαιώματα ν' ἀφικιώτερον τοῦ διτιοῦ· εἰς σὲ ἀνήστει, καὶ διτὶ τεῦ ψεύδους εἶναι· διετηρεῖ δὲ διδάξας, εἰς ἣν ἔκαστον βῆμα παρατίνει ἀναγκαῖως εἰς δεύτερον, τούτῳ σοὶ ἐμπιστεύομεν τὴν ἀλήθειαν, ἀνατιθέμενος τὰς συνεπείας αὐτῆς εἰς τὸν πεπέρα τῆς ἀληθείας, καὶ τὸ μέλλον· τῆς μητριδός· καὶ τῆς ἀδελφῆς σου ἀνατιθέμενος· εἰς τὴν ὑπαγόρευσιν τῆς καρδίας σου. *

νά νυμφεύσθω τὴν πτωχὴν κόρην, καὶ δι’ δὲν ἐλέμ-
βονταν γυναικα τῆς ἑκλογῆς του. Μετ’ αὐτοῦ δὲ συνέ-
πάγει καὶ τῆς Καρολίνης δὲ ἀδελφὸς, λέγων ὅτι
ποτὲ δὲν θήλειν ἐπιτρέψει νὰ εἰσαχθῇ ἡ ἀδελφῇ του
εἰς οἰκογένειαν ἵτις ἔμελλε νὰ τῇ ποτίσῃ τὸ ποτή-
ριον τῆς περιφρονήσεως καὶ πικρίας, καὶ νὰ γίνη ἡ
ἔνωσίς μας πηγὴ δυστυχίας δι’ αὐτήν, καὶ δ’ ἔμε-
λλε αἰώνιος μεταμελείας. Ἀλλὰ τὰ κωλύματα ταῦτα
ἀντὶ νὰ δαμάσουν, ἔζηψαν μᾶλλον τὸ αἰσθημά μου,
καὶ τέλος ἐνυμφέθην τὴν Καρολίναν κρυψίως, καὶ εἰς
τὸν ἀδελφὸν της δὲν ἐξεμυστηρεύθην τὸν γάμον μας
ὅτε ἡτον ἀδύνατον νὰ τῷ τὸν ἀποκρύψω, ἀνευ-
προσβολῆς τῆς ὑπολήφεως τῆς Καρολίνης. Τότε
ἀγαθὸς Μορλένς, δικρύνας, ἀλλὰ συγχρόνως σφίγξα;
μεταξὺ καρδιῶν, ἀνεγκάρησαν ἀμέτων, μεταξὺ τῆς ἀδελφῆς
τῆς φιλοτερόγρως. Ἐν φ’ δὲ τὴν ἔθαλπον μὲ τὸ βλέμ-

μα μου, εἶδα τὸν κακὸν ἐκεῖνον διέμονα διτίς ἐπά-ἐπι μίλων συγκρήτην ἀκίνητος, καὶ ἄμα ἔπειτε λειποθύ-
τησεν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ της, καὶ ἀκούσιος ἐνδόμυχος τρό-μοῦτα.

Ι. Κ. Σίγκλατρ τῇ ἐδαφίλευτε πάσαν περιποίησιν, τῇ ἔβρεξ τὸ μέτωπον μὲ φυγρὸν ὕδωρ, τῇ ὕδωσε νὰ διτρονοῦθ δρώματα, καὶ τέλος τὴν ἀνεχάλεσεν εἰς τὴν αἰτίθεσιν.

‘Η Μαΐρη τέλος συνήλθε, καὶ ἤγνωκε τοὺς δρθαλ-
μούς· ἀλλ’ ἂμα εἰδεῖ τὴν ματέρα της, ἐφρίβη εἰς τὰς
ἄγκαλας αὐτῆς, καὶ κρύψασσα τὸ πρότικον εἰκὲ τὸ στῆ-
θος της. Ἡρχίσεις νὰ κλαίῃ σφοδρῶς.
‘Ημεῖς δ’ ὀπερέούμεν εἰς μίαν γνωίσαν τοῦ δρουατίου.

— Μήτερ, ελέγευν Η Μαίσων δύο φωνασμένη η μήτερ

Αλλὰ τὴν στιγμὴν ταῦτην συριγμός καὶ παταγὸς ὁ βρογῆς προβινούσης, καὶ Ιχυρὸν φύσημα δὲ ἐπι-
του πνευστιῶντος ἐναγαίως, ἀνύγγειλε τὴν ἄφειν
τῆς ευνοδίας τοῦ Λονδίνου. 'Ο Εδουάρδος ἐτικητεν
κέμεσως, καὶ ἀπεσύρθη μέχρι τοῦ ἀπωτάτου μυχοῦ
τοῦ δωματίου. 'Εκεῖθεν δὲ κατακοπεύσας τὰς ἀτ
μαρίδας,

— Ιδού, ἐκεὶ οὖντι, μοὶ εἶπε, καὶ μοὶ ἔδειξε τὴν Κυρίαν Σίγκλαρο, ἡτοι ἐκάθητο εἰς μίαν ἔξ αὐτῶν, καὶ ἐκόλυπτε τοὺς δρθαλμούς μὲ τὰς χειράς της· ἐπηδή τακμέν δὲ ἀμέσως; εἰς δὲ λόγου ἀμαζάν, ὅπου κατελίθουν ὕδωρ μενούσας κενάς θέτεις, καὶ διπτάχευοι διὰ τῶν τεδίων, χωρὶς γὰρ προφέρωμεν λέξιν, διότι περιεστοιχι ὄμβεα ὑπ' ἀνθρώπων ἀγνωτῶν, ἐρθάσαμεν τέλος

εις τὸν σταθμὸν τοῦ Κοβεντρύ.

Ἐκεῖ δὲ Ἐδουάρδος, λαβὼν με ἐκ τῆς γε:ρὸς μὲν ἐκράτησεν δπίσω, ἔνως ὅτου ἐξῆλθον ὅλοι οἱ συνοδοιπόροι ἡμῶν, καὶ εἰς τὸν δριμοὺς αὐτῶν ἰδομένιν καὶ τὴν Κυρίαν Σίγκλαϊρ βιφθεῖσαν μᾶλλον ἢ καταβάστιν εἰς τὸν ἀπέβαθμον.

— Πρέπει νὰ σεβασθῶμεν τὴν Θείων της, μοὶ εἶναι. Ας μὴ τὴν πλησιάσωμεν ἐν δῖτρῳ δὲν εἶναι αὐγάκη.

— "Οἱ, μῆτερ, διέκοψεν ἡ Μαίρη. Ἡ ἑδική του θέλησις ὡς γινή κατὰ πάντα, ἡ ἑδική του χάσι; ἂς καὶ ἀδυνάτης. Γά τοι ποῦτο τίθεται τὰς παναρρεῖς

Τότε καταδάντες και ἡμεῖς, τὴν παρηκολουθήσαμεν μακρόθεν, καὶ διπέτω ἀλλιών ἐκτίθατων, οἵτινες μᾶς ἔχρυπτον ἀπὸ αὐτῶν. Τὸ ξενοδοχεῖον τῶν Βατιλικῶν "Ο-

πλών δὲν ἀπέχει πολὺ ἀπὸ τὸν σ-αθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου. Η Κ. Σίγκλαιρ πρὸς αὐτὸν διεύθυνθε, καὶ ἀποτὰ θεῖσα πρὸς ἓντα τῶν δημοτῶν, τῷ περιέγραψε τὴν θυματέρα τῆς, καὶ τὸν ἡρώτηρα εἰς ποῖον ἀριθμὸν περιμένει. Οἱ ὑπήρτεις τῇ ἔδειξε θύεαν κειμένην. ἐντὸς μιᾶς τῶν πλαγίων παρέδων τοῦ ξενοδοχείου. Ἐνῷ δὲ ἐκείνῃ εἰσῆρχετο, ἡμεῖς, ὅπως καὶ οὐδὲν κινήθωμεν τὴν προσοχήν, ἐπῆται ταύτην νὰ μᾶς ἐπικατεύθῃ πρόγευμα, καὶ ἀμά ἀνεγώρησεν ὁ Οαλαμηπόλος, ὅπως ἔκτελέσῃ τὴν διατατήγη μας, ἐπτράφημεν πρὸς τὸ αὐτὸν δωμάτιον, οὐ διάνοια εἴχε μείνει ήμιτηνεγμένη.

"Όταν κατ' ἀρχὰς ἡ Κ. Σίγκλαιρ ἦλθεν εἰς τὴν Θύ-
ραν ταύτην, καὶ εἴροιστα αὐτὴν χειστήν, ἐκτύπησεν,
χεῖρα, δέ, ω; μοι ἐφάνη, μὲ δῆρη ζέσιν ἦτον ἐπόμε-
νος, ὅταν δὲ Ἐδουάρδος εἰστομήσας,

— "Οχι, φνέκραξε, τούτο δὲν θέλει γίνει ποτέ.
Απογύραστε τὴν συγκατάθεσή σας, Κύριε Στρυχλαιρ.
Η Μάγιστρος Λαζαρίδης επέβαλε την απόφαση.

κραν σας! Η Μαιη, αμα ἡκουσε τὴν φωνὴν τοῦ Βδουαρδοῦ,
'Αλλὰ μόλις ἀνοίξαται τὴν θύραν, εἶδεν, ἀντὶ τοῦ ὄντος χρήσιαν, ἥρυνθάσεις μετὰ ταῦτα, καὶ ἤργιος νὰ τρέ-
πειρέμενε, τὴν μητέρα τῆς αἴροντας ἐμπρός της, καὶ μη σφοδρῶς; τέλος δὲ ἀπὸ δάκρυα πνιγομένη, ἔριψθη
κινησίασσα.' Ή αὐτῷ ψωνίζειν τοῦ μετανοεῖντος οὐκέτι τὰς ἀναγένεταις πνεύματα διέτηνεν.

Δές ξεφρασιν τῆς λύπης της διὰ τοῦ Ἐδουάρδου· τὴν στον δυτικὸν ἐπεκρέματο ἐφ' ὄρκων. Πολλάχις, δὲν θέλω
ἀντιστασιν καὶ τὴν τόλμην, να σᾶς τὸ ἀποκρύψω, ηθέλησα να μεταδώσω τὰς ἐν-

— Κύριε Μορλέων, τῷ εἶπεν· ἥσθε πάντοτε δυσμενῆς πρὸς τὸν Ἀδόλφον, καὶ ἵσως ἔξι αἰτίας δυμῶν συνέλαβον καὶ ἄγων ἀδίκα πρὸς αὐτὸν αἰσθήματα. Διὸν φέύγω τίς περίστασις σᾶς καθιεστῷ μάρτυρα τῆς παρούσης ἡμῶν θέσεως. Ἀλλὰ κρίνατε καὶ ἱμεῖς ἀν δύναμαι ν' ἀρρηθῶ τὴν συγκατάθεσίν μου, διὰν μάλιστα οὐδένα λόγον ἔχω πρὸς τοῦτο.

τυπώσεις μου καὶ εἰς τὴν μητέρα σας, καὶ επιώρθωτα μάλιστα τοῦτο. Ἄλλ᾽ ἐπειδὴ λόγους δὲν εἶχον δύναμις μεταβάλλω τὰς ἐντυπώσεις εἰς πεποιθήσεις, καὶ εἴλετον ὅτι ὡς σκοτοδιγῆσα ἐτρέχετε πρὸς δὲ τις ἐνέμοις ὅλεθρόν σας, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ χειρ ἥττας νὰ σᾶσσα ἀπαγκατίσῃ, ἀπεράσισαν ἢ ἀποπειραθῶ παντὸς τρόπου πρὸς σωτηρίαν σας. — πεπεισμένος δὲν, καὶ δέν τὸ ἀρ-

— Κυρία, εἶπεν δὲ Ἐδουάρδος; ··Αν δὲν ἐπέρκειτο περὶ τῆς σωτηρίας τῆς Μαΐρης, η ἐπέμβασίς μου ηθελεν εἰσθαι ἀναμφιβόλιος αὐθάδεια. ··Αλλ' ήδη η ἐρήθεσίς είναι δευτερεύουσα θεωρία. Η Μαΐρη καὶ ἄκουσα τοῦδε νοῦμαι, οὐδὲ νομίζω διτὶ ἀπατῶμαι,— διτὶ αἱ ἀλώγεια τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου εἴχον δεσμεύσι τὴν φαντασίαν μᾶλλον ἢ τὴν καρδιὰν σας, ηδελησα νὰ δοκιμάσω διτὶ αὐτῆς δὲν ἥτον δυνατόν νὰ καταπολεμηθῇ ἐκείνη καὶ πέριξ ἐμοῦ περιβλεψάμενος, ἀνέκολυσθα τὸν Ἐδ-

— Εἰς τὴν φυλακὴν ἡ ἀνέκραξεν ἡ Μαίρη, καὶ ἀκ-
τις εὐγενοῦς ἀγανακτήσεως ἐπέλαμψεν ἐπὶ τοῦ μετώ-
που της. — Υμεῖς, κύριε, ἐπρόξατε τοῦτο;
βίκον Μακόλλεν, δόστις τὴν ψυχὴν ἀτενῆ ἔχων πρὸς ὑ-
μᾶς, ἐξη λατρεύων σας μετ' εἰλικρινεστάτης ἀφοσιώσε-
ως. Διὰ τῶν αἰσθημάτων του τὴν εὐγένειαν, διὰ τὰ κο-

— Κυρία, ἀπήντησεν δὲ Ὑδραιάρδος μετ' ἐμβριθείας καὶ γλυκύτητος ἐνταῦθῃ, θωρακισθῆτε μὲν δύναμιν, καὶ εὐχαριστήσατε τὸν θεόν διτὶ ἔσωτεν σᾶς εἰς τοῦ βαράθρου τὸ χειλός. Ὁ Οὐελλιεὺν εἶναι αἰσχρός ἀκαταιών . . .

— Κύριε Έδουάρδε I... ηδέλησε να είπῃ ή Μαΐρη, λογ νὰ θεωνήσω θλα τὰ δροφώντα ἐκείνον εἰς διέμελ
— Κυρία διέκοψεν αὐτής πιστεύτηκε ότι ούτινα λε γὰ ἐνηκούσενθή ἡ τύχη της, καὶ θλέτουν ὅτι τὸ δι-

λαρικά, οικευμένα ποιητικά, ποιησανταί τις υφές, ποτὲ κατ' οὐδεγόδος δὲν ἐπόδφερα δωρεάν· διὰ τούτα περὶ τοῦ Οὐλλήλισθωνος τοῦτο καὶ εἶναι. Σάδες εἰπεν διτεῖν καὶ στρατηγός Ἰνδοῦς ἡγεμόνος, διτεῖς ἔχει ἀπέραντα κτήματα εἰς Ἰνδίας, σᾶς εἴπε τέλος διτεῖς αὖς ἀγαπᾷ· αισχυνόμενος γάρ τις τούτους τοὺς θεοὺς, καὶ μάλιστα τοὺς τοῦ Απόλλωνος αἰσθηματά τῆς Θλίψεως διὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς του, καὶ τοῦ πρὸς ὑμᾶς ἔρωτός του, διὸ θέωρει ἀνέπιδος αἴρει τοῦ περιθῶν εἰς πενταν. τὸν καθίσταντας καὶ καταβαίνοντας νά τοι σκεφθῇ καὶ νά πραξῇ τι περὶ ἑκατοῦ, ἀπέφασις, μεταβαίνων εἰς Γερμανίαν, ὅπου μὲν ἔχαλους

— Άλλα, χώρε . . . επέρθετε πάλιν τη Μαίρη. μηχανικαὶ τινες ἔργασίαι, νό ερευνήτω αὐτή τη περιουσίας της Μαρκούδης, δηλαδή της περιουσίας της

— Θέλετε λοιπόν να ηγευρετε τι είναι; εξηκολουθείται τον Μακκόλει απόλοτο αμετατρέπεται.
Θηγεν δὲ Πλουσάρδος είναι κακούργος, δοτις ἐδραπέτευτεν ἀπὸ τὰς φυλακὰς τῆς Ἰρλανδίας, δοτις ἐλήγετευτε τὸν πατέρα τοῦ Ἐφρίκου Μακκόλει, καὶ δοτις τιος, ἵγε συλληφθῇ συντροφίᾳ παραχαρακτῶν, ὡς ἐκ τῶν ἀνακρίσεων κατεφάνῃ, είχεν τις ταλέαν τοις Γερμανοῖς διατίθεντας ἢ τις μετατρέπεται.

σας εγυμφευετο μόνον διά ν αρπάζη την προίκα σας λα μέρη τής Ιερμανίας διακλαδεύεται; διά τουτο ἔχει καὶ τὰ σᾶς ἐγκαταλείψη.
— Κύριε Βδούλορδε, εἶπεν ἡ Μαίον ἐπισήμως εἰ- νετο πολὺς περὶ αὐτῆς λόγος, καὶ εὗτως ἔμαθεν ὅτι μεταξύ τῶν ἀγαπητοκορείτων της ἦν καὶ τίς Πολονοῦ

γειρομένην. Περὶ τῆς εἰλικρινείας καὶ τῆς εὐθύτητος τῆς καρδίας σας οὐδέποτε ἀμφιβάλλον, οὐδὲ τὴν στιγμὴν ταύτην ἀμφιβάλλω ἀκόμη. Ἡξένωρ διτὶ θάτα λέγετε τὸ πιστεύετε; Ἡξένωρ διτὶ εἰς ὅλας τὰς πρᾶξεις σας εἴναι ἀξιέπαινος ὁ σοκούς σας. Ἀλλὰ κατὰ τοῦ Ἀδόλφου εἶνθε προκατειλημμένος, καὶ οἱ κατ' αὐτοῦ προλήψεις σας σᾶς ἐκίνησαν εἰς πρᾶξιν ἀδικαιολόγητον, δι' ἣν σᾶς συγχωρῶ, ἀφορῶσα εἰς τὴν πρόθεσίν σας, δι' ἣν η καρδία σας θέλει μεταμεληθῆ καὶ ἣν θέλετε σπεύσει νὰ διορθώσητε.

— Κυρία, ἀπεκρίθη δὲ Ἐδουάρδος, τολμώντι τὴν δικάσθη εἰς διὰ βίου δεσμόν ἐπὶ κλοτή διὰ δῆξιας καὶ συγγνώμην σας νὰ ἐπεκαλεσθῶ, ἀλλὰ τὴν εὐγνωμοσύνην σας ν' ἀπαιτήσω. Ἡ περίστασις εἶναι τόσον ἐπίσημος, πότε οὖδ' αὐτὸς δὲ φόβος μὴ ἐπισύρω τὴν δργήν σας ἔτι μᾶλλον δὲν θὰ μὲν προδιηγή νὰ σῶσῃ δικαστής σας δέ τοι δεσμωτηρίους ἀποπειρά φύουν, δραπετεύσας δὲ ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, διέτριψεν ἀλλοτε ἀλλαχοῦ, ἐπ' ἐσχάτων δὲν Λονδίνῳ συνεχῶς μεταβάλλων ὄνδραται, εἰς τὰς μετ' αὐτῶν σχέσεις του δημογράφων τὴν Πολωνικήν ἐκείνην φεύγειν. Παρουσιάσθησαν δὲ καὶ διάφοροι ἐπειτολούμενοι πάντα, πάντοτε εἴχον ἐφ' ουδῶν ἐστηριγμένον τὸ βλέμμα, δτὶ ἐβλεπον μετ' ἑγκαρδίου θλίψεως ἢνι ἐλάσσοναντεν ἐπὶ τοῦ πνεύματος; σας ἐπιρρήψην δὲ μένη, ἦν δὲ ἀνακριτής μοι ἐπέτρεψε νὰ κρατήσω. Ιδοὺ λλατῶν, καὶ ἡ ἀγέκκυτος προστροφὴ τὴν κάθισ μοι αὐτῆς:

Διατρίβω ἀκόμη ἐν Λοιδίνῳ· ή θέσις δὲν με
λέπεινεν, ἀποστροφή ἀγαῖτος, ἐάν θέλητε μὲν ἔρανετο.

στρεφόμενος πάσαν πολυπραγμοσύνην, μάλιστα τὴν ἀπειρονομικήν, θέλειν ἥδη πλέον πρὸς τὴν Καλλιρροίαν, τὸν χρυσόν παράδεισον τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀστυνομικῆς ἀνοχῆς, ἀντὶ δὲν εἶχον ἀπαντήστρο καθ' οὐδὲν μίαν ἐπιχειρεῖστατην διὰ τὸν ἔταιρον. Παρελόγιοι μίκη χρυσοτραφὴ ληξιούμονες, καὶ ἀντὶ ἀργῆσσον νὰ τὴν ἀρπάσω, κάμιαν ἡμέραν θὲ μὲν ὅρπατη ἔκεινη ἐνοεῖται δὲν θὰ λησμονήσων νὰ ἔξατφαλίσω τὴν προΐκα, ἡτοὶ εἶναι τετταράκοντα γηλιάδων λιρῶν, καὶ ἡτοὶ κατὰ τὰς συμφωνίας μας ἐμβαίνει εἰς τὰ κοινὰ κέρδη. Ήτοι τὴν Καλλιροϊάν νομίζω πεστήτην νὰ συνοδευθῇ ἀπὸ τὴν Κυρίαν κόμηταν, καὶ, ἀν δέσετε, τὴν ἀφίνω μετὰ τῶν ἑταίρικῶν κτημάτων. Ἐν τούτοις στείλαστε μοι δισχιλίας λίρας, οὐχὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων, διότι ἔδω ὑπάρχουν δέσμαι δίνεις. Αὐταὶ θὰ εἶναι τὸ σπέσιμα τὸ μέλλον νὰ βιαστῆῃ εἰ κοσταπλάτιον. Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐπιχειρήσεως ὑπολογίζουμεθα.

'Ο Κόμης Ἀλεξανδρεῖος.

Ἴδους ἡ ἐπιστολὴ, ἴδετε ἂν δὲν γνωρίζετε τὴν
φασαν χέρα.

Ἡ Μαΐην διπλάσιος τότε τὸ Ἑγγράφων, καὶ ἐρρέπει αὐτὸ τὸ βλέμματα. Ἀλλ' ἐν τῷ ἀμφι ωρίῳ πήρετε νὰ τρέμη, ἀφήκε τὴν ἐπιστολὴν νὰ πέσῃ ἐκάλυψε μὲ τὰς χειροὺς τοὺς δρῆχαλμούς της.

Τὴν αἰτή· ἐντεῦπων ἀπειθέλεστο, καὶ εἰ; ἐμὲ
ἡ Θέα τοῦ γράμματος; τούτους ἔφριξα, διότι μοι ἐφάνη-
δτι ἀναγνωρίζω τὴν γραφὴν τοῦ Οὐίλλισώνος, καὶ
ζήλευσα νὰ ζητηθῶι πληροφορίαι περὶ τῆς μαρρῆς καὶ
τῶν φυσικῶν χαρακτηρισμῶν τοῦ γράψαντος. Άλλοι
συνιωθέται· τῶν κακουργιῶν του έσει, τὸν ἐγνώριζεν
προτωπικῶς, καὶ κατέθετον ὅτι μετ' αὐτοῦ εἶχεν σχε-
τισθή, διὰ τονος συνετάρουν τῶν, κακοικοῦντος εἰ-
'Ιρλανδίαν.

Αλλ' ή Μάρη, ή; τό κροτωπον είχεν ἀρχίσει από τινος; νά φαιδρύνεται, διά μιᾶς ἐρρίφθη πάλιν. εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς; μητρός της, καὶ με σχήμα απελποῖας.

— Μῆτρε, μητέρε, Ἐλέγε, συγγάρητόν μοι, μητέρε, δι' ὅτι εἴκαξ. Τὸ βλέπω δὲν ερει αὖτις ν' ἀτενίσω τὸ φῶς της; ήμέρας. "Οὐλοι μὲ περιφρονοῦσι. Δέν μοι μένει εἰνὴν ν' ἀπόθινο

στυνομίκς πρὸς τὴν τοῦ Δουβλίνου, ητις ἀμέσως ἐνήργητε τὴν σύλληψιν τοῦ Ἰερανδροῦ συνενήχου τῶν παραρχαριτῶν. Οὗτος δὲ ὠμοδόγησεν δὲ; ὁ Φευδοκόμης ἑκεῖνος ἡτον τῷ δόντι δὲ Ἀμερικανὸς λαθρέμπορος; Κρατίγγη, ὁ δρυκτεύσας ἀπὸ τὰς Ἱερανδικὰς φυλακὰς, ἀλλ' ἔτι δὲν δύναται ἡδη τὰ εἰπῆ ποῦ εὑρίσκεται, διάτι μετὰ τὴν κλοπὴν τοῦ Μακκόλεν ἀπαξ μόνον ἐλαθεὶ ἐπιστολὴν περὶ αὐτοῦ, εἰς ἣν εἶχε πάρκλειψει· νὰ σημειώῃ πόθεν ἔγραφεν, ὑπογράφετο δὲ οὐχὶ πλέον Ἀλσίνηρη, ἀλλὰ Οὐιλλισῶν.

— Η μῆτρη της τὴν ἐσφιγγεν εἰς τὰς ἀγκύλας της κλαίσαται, δὲ Ἡδουάρδος, προστερχόμενος πρὸς αὐτὴν, ὃν προτέρευεται δὲ λατρὸς πρὸς τὸν ἀσθενῆ,

— Κυρίκ, τῇ εἴπε, διατί τὰς πικρὰς ταύτας λέζεις; διατί επιρράπτεται τὴν καρδίαν τῆς μητρός σας; Ἄν δυστυχῶς παρεσύρθη ἡ κρίσις; μᾶλλον, ἢ ἡ καρδία σας ἐπὶ μίαν στιγμὴν, ἀλλ' ἢ τύχη σας; Ἐπιφυλάσσει μᾶλλον εἰδόχιμον, καὶ τοῦ Μακκόλενη ἀφοσίωσις θέλει ἐπαλείψει καὶ τὸ ἐτχατον γέρως ἀπὸ τοῦ μετώπου σας;

— Γάν Μακκόλεν! ἀνέχραξεν ἡ Μαίρη, διασκό-

Τότε ὑπερσχέθην ἔγω εἰς τὴν διατυνουμένην νὰ τῇ πειραμένη ἀπὸ ὅλοφυρμούς. Τί ἔχω ἔγω μὲ τὸν Μακκόδιον, Εἶμαι, εἶμαι λοιπὸν, εἶμαι τῷ δυτὶ, τὸ σκύδαλον τῆς ἀνθρωπότητος ὥστε νὰ μὲ δύνητε εἰς τὸν πρῶτον δύστις τύχην ἐμπρός τας; Ποιὸν δικαίωμα ἔχετε νὰ μοι διμιλήστε περὶ τοῦ Μακκόδιου. — Ω! μητέρ, μῆτερ!

— Πόθεν; ἀπήγνησαι; "Α! Ιωάς τοῦ ἐννοήσαμεν μέχρι τέλους.

Τότε εἶδα τὸν Ἐδουάρδον, ἀπὸ μεγάλης ταραχῆς κεριεύοντα. Βίσ τὸ μέτωπόν του κατέβη νέφος μεταγχολικῆς σκέψεως· τὸ πρόσωπόν του μετέβαλλε χρώματικά, καὶ εἰς χαρκατήρες αὐτοῦ ἐξέρρεζον ἄναγκαιον δισταγμόν. Τέλος, ὡς καθ' ἔκπτον διμιλῶν,

— Τὰς πρᾶξεις μας, εἶπε, διευθύνει ἡ μάνῳ ἡμῶν φρόνησις, μέχρις οὐδὲ οὐδὲ Θεὸς πέμπων τὰς περιστάσεις, μᾶς ἀναγγείλη τὰς θείας αὐτοῦ βουλάς. Ήδη δὲ βλέπω προφρήνως; ἡ θέλησις του εἶναι νῦν δριτήσω. Ήρέπει νῦν ἐπαναφέρω, ὡς Μαΐρη, εἰς τὴν δυστυχῆ τετέλεσται. "Οταν δ' ἡμῖν μετὰ μίαν ὄργαν ἐπεστρέψαμεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῶν Βασιλικῶν" Οπίωρ, εὑρομεν ὅτι ἡ Μαΐρη ησθένει. "Η δὲ Κυρία Σιγκλαίρ, ἀποδίδουσα εἰς τὸν Εδουώρδον τοῦ πατρός του τὴν Ιπιστολὴν, τῷ ἥνεως μητρικῶς τὰς ἀγκάλας.

ταραχγμένην καρδίαν του τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ὑπόληψιν. — Εἰπίζω, Κυρία, τῇ εἰκεν αὐτὸς, ὅτι ἐγκρί-
“Ἔχω δικαίωμα, καὶ ἔχω καθῆκον νὰ ἐπιμείνω ὅπως νετε τὴν συμβουλήν μου πρὸς τὴν Μαΐρην, καὶ ὅτι
δεχθῆς αὐτούγον, ἐγενῆ τὴν ψυχήν, πνέοντα
εἰλικρινῆ λγάτην πρὸς σὲ, μόνον ἔχοντα τῆς ζωῆς του
θέλετε μετάχειρεθῆ τὴν ἐπιρρόην σας ὅπως τὴν
πείσωμεν.

σκοπὸν γιλ θυσίας πάται τὴν εὐτυχίαν του εἰς τὴν
εδικήν σου ἐπιος τὸν ἀγαθὸν δεχομένη Ἐρρίκον, ἐπε-
ναφέρης τὴν γαλήνην εἰς τὴν καρδίαν σου, ἔξαστητο
εἰς τὴν ὑπόληψιν τῆς κοινωνίας, ἦν, παρασυνθεῖσα
ὑπὸ τοῦ ἀπαταιῶνος ἐκείνου διεκινδύνευτας, καὶ πρὸ
πάντων ἔκσφαλισε τὴν ιδίαν σου ὑπόληψιν πρὸς
αὐτὴν. Τὸ δικαίωμα, τὸ καθῆκον τοῦτο, — καὶ
ἡ Κυρία Σίγχλαιρ ἡ μὲ συγχωρήσῃ ὅτι τὸ ἀπεισι-
πτοσα μέχρι τοῦδε, — εἶναι... διτείχατο ἀδελφάς σου.
— 'Ἄδελφός μου! ἀνέρχασεν ἡ Μαίρη; μείναστα
ὡς ἀπολελμένην'

— Τι λέγετε, χύριε Μόρλεϊ; ήρωτησαν τη Κυρία πολεως εκείνης, εξερχόμενος της αστυνομίας, το ενε-
Σύγχρονοι θέλουσι μέντοι φύλλεις αποκαθίσταν, άλλα — Ιδού οι αστυνομίες μας.

— Τό έγγραφον πεισχέν τις δ' Εδουάρδος δίδει εἰς
— Τό έγγραφον τοῦτο θέλει σᾶς: δώσει πάτταν ποικίλης εἰς τὴν ἀδελφῶν του Μαξίμου πάτταν, τὴν πε-

— Φίλτατε μὲν ἀνέκοσμεν ἡ Κ. Σύγχατοι, λαμ-

— Φύλατε όντες, ανεκράτεις ή π. Στη μάχη, καθώς
βάνουστα αύτούς ἐκ των δύο χειρῶν, ἡ γενναιότης σου
εἶναι θυματισμὸς ἀνιστέρα. Δέχθητι δὲ ἐμοῦ τὴν εὐγνω-
μοσύνην τῆς Μαίρης ἀλλὰ καὶ πρὶν ἢ τὴν συμβουλευ-
θώ, ἀναλογιζάνω νῦν σ' εἰπὼν δεῖ εἴναι ἀδύνατον νὰ
δεχθῇ τὸν εὐγενῆ προσφοράν σου. Ἡ εὐτυχία τοῦ

— Ἀλλὰ, εἶπεν ἡ Ἀγλατά, ὑμεῖς, δοτὶς τῶν ἀδελφῶν της, οὐδὲ τὸ λεγώ ἐκ μέρους αὐτῆς, δι-
παρτηρεῖτε, δὲν δύνασθε νὰ μᾶς εἰπῆτε πόθεν τὰ δά- βτι τὴν γυναικίον, θέλει εἰσθαι ἡ μεγαλητέρα της
χρια καὶ ἡ Βαθεῖα ἔκεινη Ολιψίς τῇ: Μαίρη;, ὅταν δὲ εὔτυχία

— Ἡ, οὐνομάτων ταῖς περιέμενον, εἴκεν δὲ Εἰδουάρδος, καὶ αὐτὴ τὰς ἐξηγητίδας πρὸ τοσούτου καιροῦ ἐτιώπω, πέρι τοῦ μαστηρίου τῆς γεννήσεως μου.

— Τούτου, ἀπήντησε γάρ, καὶ οὐδέποντα μόνη εἶναι ὅδες καὶ πρὸς τὸν νοῦν καὶ πρὸς τὴν χαρδίαν τῆς. Ἀλλοι αὖθις πρὸς αὐτὸν δὲν τῇ ἐμεινεν εἰμὶ δι βδελυγόδει ἕρπενεσσι τὰ ἀκόθιτα ἔρπετα, καὶ τοι πρίνη εἰς τὴν ἀνάμνησιν δι τὴν εὑρέθη εἰς συνάφειαν μετὰ τοῦ περισσούντοῦ τούτου δύτος.

Αλλ' ήδη εἰχόν λόγον, μή μι ἐφωτάτε ποῖον, νὰ φρουνήσως διτὶ ἐπρεπε νὰ γνωρίσῃ αὐτὸν η Μαΐρη. Ἀν ἀληθῶς κήνηται οὐ πέρ τῆς εὐτυχίας μου, θέλετε τὴν ἀκετεύσει ἐκ μέρους μου, δταν εἶναι εἰς στάσιν νὰ σᾶς ἀκούσῃ, νὰ μή κατατρέψῃ διὰ τῆς ἀρνήσεως της τὴν μόνην μου εὐτυχίαν. Εἰπέτε τη διτὶ ἀ-

— Λοιπὸν ἀπεστρέφετο τὸν Ἐρίχον; ἡρώτησε δὲν θελη νὰ δεχῃ τὴν ἀδελφικὴν προσφοράν μου,
πᾶλιν δὲν δύναται ν' ἀποφύγῃ τὴν κληρονομιὰν μου μετά

— Ήξεντίσεις, ἀπεκρίθη. Συμπάθειαν καὶ εὐ-
θάνατόν μου! Αἱ σκεφθῆ αὐτούς μου τοὺς λόγους.
μένειαν πρὸς αὐτὸν παρετήρησα ἐν μέρους της πάντοτε.
— Λειτὸν πόθεν, ἐπίμενεν ἔχειν, ἡ τόση της
‘Αλλὰ καὶ αἱ λέξεις αὗται, δεὸν τρομερὰν ἔννοιαν
καὶ ἀν ἐσάλοντο περιέχουσαι, δὲν ἐπεισαν ἀδόμη τὴν

δυσκέρεσκεια, ὅτι δὲ οὐδεύχρόδος τῇ ἐπρότεινε νά τὸν γυμ-
νορίαν Σιγχλαῖρ. Βίγαι περιττὸν νά σας εἰπω δύσους
λόγους, δισας παρακλήσεις μετεχειρίσθη μετά τῆς

καὶ ἀνθρώπουν, διὰ τὸ μῆδος αὐτοῦ Ἐδουάρδος εἶναι μῖσος μετ' ὁλέγον ἀπεδείχθη, διὰ οἱ ὑπάλληλοι τῆς ἐταιρείας. »Ἐχεις ἀνάγκην νὰ σ' εἰπῶ τὰ περαιτέρω; Ό Αὔρδος Ὁμιγκτὼν μοι ἡγέως φιλοστόργυγος ἀγχάλας, παρ' ἔμοι περιμένων νὰ τῷ καταστήσω φορητὸν τὸ βάρος τῆς ἀπιλοίπου ζωῆς του· καὶ ἐγώ ἐφίρθην μετὰ στοργῆς εἰς αὐτάς, εδαιμονίσαν μου θεωρῶν· νὰ συντελέσω εἰς τὴν ἔδικήν του. Σήμερον ἀπῆλθον πρὸς τὴν Κυρίαν Σιγκλαιρ, καὶ διηγήθην τὴν ἀπροσδόκητον ταύτην περίστασιν. «Ἐπομένως δὲν εἴπθε ἀδελφός μου!» μοι εἶπεν η Μαΐρη, δχ: μέστην ἐπρεπε νὰ ἐλπίζω ἔκφρασιν λύπης. Δὲν ἐνθυμοῦμαι τί τῇ ἀπεκρίθη· ή τι ἄλλο μοι εἶπεν, ἐνθυμοῦμαι μόνον διὰ αὐτοὺς ἀρραβωνίζομαι τὴν Κυρίαν Μαΐρην Σιγκλαιρ.

Ο φίλος σε

Ἐδονίρος Μορέθη, τοῦ λοιποῦ Ὀριγκεώτη

— Η ἐπιστολὴ αὕτη τοῦ φίλου σας, εἶπεν
Ἀγαλαῖ, οὐκέτι δύναται τὴν ἱστορίαν σας.

ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΙΒΕΣ.

Ο ΘΕΜΕΑΙΩΤΗΣ ΤΟΥ ΕΝ ΤΗ ΙΝΔΙΚΗ

ΒΡΕΤΑΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

(Συρτήσια Ήδε γν.λ.λάδ., or 18^ο)

Ο Μίρ Διαφεύρης δὲν ήδύνκτο για διατηρηθῆ εἰς τὸν θρόνον εἰμή υπό τῆς χειρός, ἡτις τὸν εκάθισεν εἰς αὐτόν. Διότι, νοι μὲν δειν ἡτον ἀπλωῦς παις, οὐδὲ ἔλα-
βε τὴν δυντιχίαν νὰ γεννηθῇ ἐν πορφύρῃ, ὥστε οὐδὲ τοσοῦτον ἀδειάντις, οὐδὲ διεφθαρμένος τοσοῦτον ἢ
ταν διογον διπροκάτογος· ἀλλὰ δὲν εἶχε τὴν πρε-
ήκουσαν εἰς τὸ ἀξίωμα του ἴκανότητα καὶ διεστή, ὁ δε-
ιός, καὶ διάδοχος του Μεράνης ἡτον ἀλλος Συρχ-
δεῖς δοούλας. Ή πρό μικροῦ γενομένη πολιτική μεταβολή
μετανή την εξουσιαν του επιτηδειώς και δραστηριώς
πρὸς τὸ τῆς πατρίδος συμφέρον. Ήξέπειρε στρατιῶν
ἐπὶ τὴν πρὸς βορρᾶν τῆς Καρνατικῆς κειμένην χώραν·
διότι ἀνάγκη ἦτο νὰ ἔξασθισται ἐντεῦθεν οι ὑπερισχύ-
οντες εἰςτεί ἑκεῖ Γκλλοι. Τὸ ἐπιχείρημα ὀντεύθη εἰς
ἀξιωματικόν τινα δύναμις Φιρδήη, τότε μὲν ὅλιγον
γνωστὸν, διακριθέντα δρωας ἀπὸ τὸν δέκιν τοῦ διοικη-
τοῦ ὄφθαλμὸν ὡς ἔχοντα εἴσοχον στρατιωτικὴν ἴκων-
τικα· ή δὲ ἐπιτυχία τῆς ἐκστρατείας ὑπῆρξε ταχεία
καὶ λαυρέα.

Συνεπάρχει τὰ φρούρια πάτα τῶν ἀνθρώπων· ποιλοὶ ἄρ-
γχηγοὶ ἀπαφανίδον ἐπανέστησαν κατὰ τοῦ Ναβῶν καὶ δὲ
ἀντιβασιλεῖς· τῆς πλουσίας καὶ τοιχυρᾶς ἐπαρχίας Οὔ-
δης, δετις, καθὼς καὶ οἱ ἄλλοι ἀντιβασιλεῖς τοῦ Μο-
γούλ, ὅτον ἡδὴ πραγματικῶς ἀνεξάρτητος κυρίαρχης,
ἡτοι μάζετο νὰ ἐπέλθῃ κατὰ τῆς Βεγγάλης· ως τε μό-
η ἡ Ἰκανότης καὶ ἡ ὑπόληψις τοῦ ἡλίου ἥδυνατο
νὰ συντηρήῃ τὴν οὐλεύουσαν ἔκεινην διαχήν. Ήδη τὸ δὲ
ἐχόντων τῶν πραγμάτων πλοῖον, ἐκόμισεν ἔγγραφα
τοῦ Ἰνδικοῦ Κυβερνήτου, συνταχθέντα μὲν πρὶν ἡ φθά-
νηση εἰς Λούδη· αὐτὴν ἡ ἀγγελία τῆς περὶ Ιλαστὸν μάχης,
δρίκοντα δὲ νέον τινα διοικητικὸν δργανισμὸν τῶν ἐν
Βεγγάλῃ καταστημάτων, βραδυκινῆτον καὶ ἀποκιώτα-
τον· τὸ δὲ χείριστον οὐδεμίαν ἐπιτρέποντα. εἰς τὸν
Κλίβην θέσιν. Αλλ' οἱ ἀνθρώποι οἱ διορισθέντες νὰ συγ-
κροτήσωσι τὴν νέαν διοίκησιν ἀνέλαβον τὴν ἐντεμον
εἰδύνην νὰ μὴ ὑπακούσωσιν εἰς τὰς στρεβλὰς αὐτὸς
διαταγάς καὶ προεκάλεσαν τὸν Κλίβην νὰ πράξῃ τὰ
τῆς ὑπερτάτης ἀρχῆς. Συγκατανεύγαντος δὲ αὐτοῦ,

καὶ νὰ ἴδονται τὸ ίδιον κράτος εἰς Βεγγάλην, Ὅρισσαν ἀποδέξαμένη τὸ γεγονός ἐπεκύρωσε τὴν παραχώρη
καὶ Βαγδάρην.

· Ο Μίρ Δαφφείρης περιέπεσεν εἰς μέγιστον φόβου καὶ δικόνος τρόπος σωτηρίας, δεῖτις ἐπέστη εἰς τὸν νεῦν του, οὗτο νὰ συμβίβασθῇ μετὰ τοῦ Σάχ 'Αλδύου δια πληρωμῆς πολλῶν λύτρων. Τὸν ταιοῦτον τῆς σωτηρίας τρόπον μετεγείρεισθησαν ἐπανειλημμένως οἱ προκάτοχοι αὐτοῦ κυριάρχαι τῶν πλουσίων καὶ ἀπολέμων επαρχιῶν τῶν παρά τάξενθαλάς τοῦ Γάγγου κειμένων. Άλλο δὲ Κλίβης ἐθέωρητε τὸ ἐπινόημα τοῦτο μὲ τὴν προσήκουσαν εἰς τὴν ἰσχυράν αὐτοῦ διάνοιαν καὶ τὴν ἀτρόμητον ψυχὴν περιφρόνησιν. «Κανούσι πραξεῖς Εγραφε, αὐθέτετε οἵδει ἵπερχορέους; ἐφ' ὑμᾶς τὸν τε Ναρβώ τῆς Οῦδης, καὶ τοὺς Μαράττας, καὶ ἄλλους εἰς τῶν γειτόνων τῆς δυμετέρας χώρας, διὰ νὰ σᾶς διποικάσσωσι χρήματα μέχρις οὗ κενωθῇ ἐντελῶς τὸ θησαυροφυλάκιόν σας. Παρακαλῶ δὲ τὴν Υμετέραν ἘΕ-ΟΥΧΤΗΤΑ νὰ στηριχθῇ εἰς τὴν πίστιν τῶν Ἀγγλῶν καὶ τῶν ἀφιωτωμένων εἰς ὑμᾶς στρατευμάτων.» Ηγραψε δὲ μὲ τὸ αὐτό ὑφος πρὸς τὸν διοικητὴν τῆς Πάτηνς, γενναιῶν ἐπιχώριον στρατιώτην, τὸν ὄποιον μεγάλως ἔτιμος. Ο Μή δέχεσται καχίμισαν περὶ παραδόσεως πρότασιν, ἀλλὰ διατέλετον ἀμυνόμενος, δύσον ἐνδέχεται βέβαιος; Δι, ὅτι οἱ Ἀγγλοι εἶναι φίλοι ἀφρόδει καὶ σταθεροί, καὶ δι τοῦ οὐδέποτε ἐγκαταλείπουσι τούπαξ ἀρξάμενον ἔργον.»

Έφυλαξε δέ τὸν λόγον του: Ο Σίχης Αλύμης, ἐπίτευξες ἐπὶ τὴν Πάτναν, ἡτον ἥδη ἐτοιμος γὰρ εἰς πικερήση ἔφοδον, δὲ τε ἔμαθεν, ὅτι δὲ συνταγματάρχης προελαύνει δὲξέως. Ο ἐπεργόμενος αὐτὸς στρατός δὲν συνέκειτο εἰμὴ ἀπέ450 Βύρωπαις, καὶ 250 Σεπούσις. Ἀλλὰ δὲ Κλίβης καὶ οἱ Ἀγγλοι αὐτοῦ ἦσαν ἥδη τὰ φρόντια ὅλης τῆς Ἀνατολῆς. Ἀρχαὶ ἐπιφυνέτης τῆς ἐμπροσθοφυλακῆς αὐτοῦ, οἱ Βεγγαῖοι δὲ τέραπηδον εἰς φυγὴν. Ολίγοι τινες Γάλλοι τυροκόπωται, οἵτινες περιεστάσιχιζον τὸν ἱγεμόνα, τὸ συνεβούλευταν γὰρ δοκιμάσην τὴν τύχην τῆς μάχης ἀλλὰ ματάιως. Ἐντὸς δὲ λίγων ἡμερῶν δὲ μέγας ἐκείνος στρατός, ὁ τοταύτην ἀμυναντίναν ἐμποιήσας εἰς τὴν ἐν Μυργχεδουάδῃ αὐλήν, ἐτάκι τὸν χρόνος ὑπὸ μόνου τοῦ ἀπὸ τοῦ Βρετανῶν καὶ ὄντας τούσιον.

Ο νικητής έπαρηλθεν ἐν Ορισμένω εἰς τὸ φεύγοντον Γουλιέλμου. Ο Μίρ Δζαρφείρης, τοῦ ὄποιου ἡ χαρὰ ὑπῆρχεν ἡδη τόσοιτον ἀπερούριστος δεὸν προηγουμένως ὃ φόβος, ἀπεφάτισε νά δώσῃ εἰς τὸν σωτῆρά του ἡγεμονικόν τι εὐγνωμοσύνης δεῖγμα, καὶ ἐπὶ τούτῳ παρεχώρησεν εἰς αὐτὸν γέροντα ζωῆς τὸ τέλος, τὸ δὲ πολὺν ἡ Ἰνδικὴ ἔταιρείν ἡτον ὑπόχρεως νά πηρώνῃ κατ' ἔτος εἰς τὸν Νεστών, διὰ τὸ ἔκτεταμένας χώρας τὰς διοικεῖ κατεῖχε πρὸς μετημερίαν τῆς Καλκούτης. Τὸ λαμπρὸν τοῦτο ἔτησιον εἰεόδημα, τὸ δόποιον συνεκοσοῦτο εἰς 30,000 περίπου λίρας σερλινιας, κα πετσήσης τὸν Κλίβην ἐνάμιλλον τῶν πλουσιωτάτων τῆς Ἀγγλίας εὐπατριῶν.

Τάντης τῆς δωρεᾶς τὴν ὑπὸ τοῦ Κλίβου ἀποδοχὴν τηδειστατῆς συνδρομῆς ὑπὸ τῶν περὶ αὐτὸν αἰτιώματων δεσμούμενον δεδικαιολογημένην, διότι, ὡς ἐκ τῆς φύσεως τικῶν· ἵδιως δὲ ὑπὸ τοῦ συνταγματάρχου Φέρδου εἰς αὐτῆς, δὲν ἤδυνατο νὰ εἶναι ἀπόρρητος. Καὶ τωρόντι, ὃν ἀντεῖλη τὸ κυριότερον τοῦ ἐπιχειρήματος μέρος, αὐτῇ· ἢ ἔταιρεια κατέστη ἡδη διμεροθήτης αὐτοῦ, καὶ Αποκειραθέντων δὲ τῶν Ολλαγδῶν νὰ ἐκβιάσωσι τὴν

έξεδον, οι Ἀγγλοι ἐπετέθησαν κατ' αὐτῶν ἀπό τε γῆς καὶ ἀπὸ θαλάσσης· καὶ ἡσάν μὲν κατ' ἀμφότερα τὰ στοιχεῖα οἱ ἔχθροι ἵσχυρότεροι, ἀλλὰ κατ' ἀμφότερα τὰ πλοῖα των ἑκου- εύησαν, τὰ στρατεύματα κατὰ κράτος ἀπεκρούθη- σαν ἀπαντες σχέδιον οἱ Βύρωναίστι στρατιώται, οἵτινες ἀπετέλουν τὸ κράτιστον τοῦ ἐπιτεθέντος στρατοῦ, ἡ- έφουεύθησαν ἡ αἰγαλωτεύθηταν. Ἐπειτα οἱ νικηταί τοῦ στρατιώτου κατηγορίαν. Περὶ Μίνδεον χρι- Οὐδέρβυργον, οἱ Βρετανοί ἐθριάμβευσαν ὥπερ ἀλλοδαπού ἡγεμόνος στρατηγούμενοι· ὥστε τὸ πλήθος, φυσικὴ τῷ λόγῳ, μετὰ μεγαλοφροσύνης καὶ χαρᾶς ἐχαιρέστοις τὸν διογενῆ ἐκεῖνον στρατηγὸν, δεῖτις δι ἐμφύτου ἀνδρίας καὶ αὐτοδιδάκτου ἐπιτηδειότητος ἀνεδείχθη. Ιστίμος τῶν μεγάλων περὶ τὸν πόλεμον ἀριστοτε- γνῶν τῆς Γερμανίας.

“Η περιουσία του Κλίδου ήτο τοσαντη ιδετε ούτος ήδυνατο ηδη νά άμιλλάται πρός τους πρώτους της Αγγλίας μεγιστά· ας. Σώζεται έτι ή απόδειξις, διτι είχεν έμβάσει ει; την πατρίδα του διά μὲν της Ολλανδικής, έταιρείας πλείονας τῶν 180,000· λ. σερλ., διά δέ Αγγλικῆς πλείονας; τῶν 40,000. Τὰ χρήματα τὰ δοκιά ξεπιμφεν οίκοι δι' Ιδιωτικῶν οἰκιῶν ήταν ούδεν η τοτού πολλά. Αξιόλογα δέ ποσα έστειλε καὶ διε πολυτίμων λίθων, ως τότε συνειδίζετο ήπο τῶν ἐν τη

Τρεις μήνας μετά την μεγάλην ταύτην γίνεται
ἀπέπλευσεν δὲ Κλίβης εἰς Ἀγγλίαν, όπου ἔλαβε
τίμις καὶ ἀμοιβάς, μικρὰς μὲν ὡς πρὸς τὰς ἀ-
ξιώσεις καὶ τὴν φιλοδοξίαν του, σπανίας δὲως καὶ
λαμπράς, ἐννα δικαιογενθέμεν τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ,
τὸν ἐν τῷ στρατῷ βαθύμον, καὶ τὴν ἀρχικήν ἐν τῇ κοι-
νωνίᾳ θέσιν. Διότι ἀνεδείχθη Πατρίκιος Ἰρλανδικός,
καὶ ἔλαβε τὴν Ιλαΐδα ὅτι θέλει ἐπιτίχει καὶ τὸ τοῦ
Ἀγγλου πατρικίου ἀξίωμα. Ὁ πρὸ μικροῦ βροτελεύτας,
Γεώργιος Γ. ἐδεινώθη αὐτὸν εὐμενέστατα, οἱ δικαιο-
γοὶ ἐτίμησαν αὐτὸν διαφερόντως, καὶ δὲ Πίττ, τοῦ δι-
κοίου ἦταν ἐπίφροθι ἐν τετῆ Βουλῇ καὶ καθ' ἄπασαν τὴν Ἀγ-
γλίαν ἢτοι ἀπειρίστος, ἐφιλοτιμώθη νὰ ἐπιδείξῃ δὲ
τὸσουν ὑπολήπτεται ἀνδρά, τοσοῦτον διὰ τῶν ἔργων αὐ

Ινδικὴ πλουτηράντων Ἀγγλων ἐν Μαδράσῃ μόνον ἡ-
γόρασε 25000 λ. ἀδάμαντας. Ἐκτὸς δὲ πάντων
τούτων, εἶχε καὶ τὴν Ἰνδικὴν αὐτοῦ πρόσοδον, τὴν
ὅποιαν αὐτὸς δὲ ἔδιος ὥριζεν εἰς 27,000 λ. κατ' ἔ-
τος. Ὡτε τὸ δόλον αὐτοῦ ἐτήσιον εἰςδόημα ὑπερέ-
βηνε τὰς 40,000 λ. κατὰ τὴν γράμμην τοῦ Ἱωάννου
Μελκούδην, διὰτις ἐπειθύμει νὰ τὸ ἀποδείξῃ διον
ἐνδέχεται μέτριον. Εἰςδόηματα δὲ 40,000 λ. ἡσαν,
ἐπὶ τοῦ Γεωργίου Γου, τούλθιστον τέσσον σπάνια,
διον σήμερον είναι τὰ εἰςδόηματα 100,000 λ. Δυ-
νάμεια δὲ θαρράλεως νὰ βεβαιώτωμεν, ὅτι οὐδεὶς
ποτε Ἀγγλος, ἀπὸ μηδενὸς ὄρμώμενος, ἀπέκτησεν εἰς
οἰονδήποτε στάδιον ἐν τῇ πρώρῳ ἡλικίᾳ τῶν 34 ἐ-
τῶν τοσαῦτην περιουσίαν.

τοῦ εἰς τὴν δόξαν τῆς θυμωκοτῆς ἔκεινης ἐποχῆς συντελέσαντα. Οἱ μέγας ἔκεινος; βῆτωρ εἶχεν ἡδη παραστήσει τὸν Κλίβην ἐν τῇ Βουλῇ ὡς στρατηγὸν οὐρανοθεῖν πεμψθέντα, ὡς ἀνδρά, δῖτις, ἀνατραφεῖς διὰ τὸν ἐν γραφείοις δίου, ἀνέδεικς στρατιωτικὴν μεγαλοφύσιν, τὴν δηοίαν ἔνθετην θαυμάσει καὶ αὐτὸς ὁ τῆς Πλαταιῶν θαυματίδης (διά μέγας Φρεδερίκος). Οἱ λόγοι τῶν βουλευτῶν τότε δέν ἐδημοσιεύοντο· ἀλλὰ τὸ ὑπό τοῦ μεγίστου τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς ἐποχῆς ἔκεινης γενιόμενον τοῦτο ἔγκωμον, διαβιβασθὲν ἀπὸ στόματος· εἰς στόμα, εἶχε φθάσει εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ Κλίβου, ἐν Βεγγαλή ἔτι εὑρισκομένου, καὶ εἴχε προξενεῖσθαι εἰς αὐτὸν περόδηλον χαράν καὶ σύγχαλλιστον. Γράφοντες ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Οὐδόλφου, διά Κλίβης ἥτον διάδοχος Ἀγγλος στρατηγὸς, ἐφ' ἣν ἡ πατρὶς αὐτοῦ ἤδηντο εδέλγοις νὰ γαυρῷ. Οὐδούτης Κυμβερλανδίας ὑπῆρξε συνήθως ἀτυχῆς, καὶ ἐπειδὴ ἡ μονή αὐτοῦ νίκη καθ' ὅμοφύλων ἐγένετο, καὶ ὑπὸ ἀνελέμονος αὐστηρότητος συναδεύθη, ἡ νίκη αὐτῆς ἐβλαψε τὴν ὑπόληψιν του πολὺ μᾶλλον ἢ αἱ πολλαὶ αὐτοῦ ἥτται. Οἱ Κονούκες ἥτον ἐμπειρος μὲν περὶ τὴν ἐπισήμην τοῦ ἐπαγγελμάτος αὐτοῦ καὶ γενναῖος ἀνήρ, ἀλλ' ἐστερεότερος ἰσχὺος καὶ εὐρύεις· Οὐχρηστὸς καὶ μεγαλόφυχος, καὶ λέοντος καρδίσον ἔχων Γράμμας δὲν εἶχεν οὔτε ἐπιστημόν, οὔτε μεγαλοφύσιν. Οἱ Σαυούτλης, διά λόγου μαθήτεως καὶ προτερημάτων οὐδενὸς τῶν συγχρόνων ἀνέρευθεις οὔποδεστερος, ὑπέπεσεν, ἀδίκεως καθ' ἡμᾶς, εἰς τὴν δεινοτέραν ὡς πρὸς τὴν ὑπόληψιν

μην, πολὺν κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν γέλωτα ἐκίνη-
σε περιστατικόν τι, τὸ διοῖσον εὔρουμεν εἰς τὰ ἀνέκ-
δοτα ἀπομνημονεύματα τοῦ Ὀρατίου Οὐαλπόλου. Ὁ
γέρων Ριχάρδος Κλίβης, δεῖτις ἀφ' ἣς ἐποχῆς δ
υῖος του εἶχε λάθει τοσαύτην ἐπισημότητα, εἰς ἄλλην εἰς
κοινωνίαν δί' ἦν δὲν ἤτον ἀποχρώντως παρεσκευα-
σμένος ὡς ἐκ τῶν προηγουμένων αὐτοῦ ἔξεων, παρέ-
στη ἥδη καὶ εἰς τὰ βασιλεία. Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ
βασιλέως· « ποῦ εἶναι ὁ Λόρδος Κλίβης; » « μετ'
δλίγον φίλων εἰς Αονδῖον » ἀπήντησεν δὲ πρεσβύτης
ἀρκετὰ δυνατὰ διέπειρεν τὸν πάντων τῶν
παρεστώτων, ε καὶ τότε ἡ Υ. Μ. θέλει ἔχει ἐν τῇ
βουλῇ μίαν ψῆφον πλειοτέραν.»

Τῇ ἀλληλείᾳ σώμας τὰ διλέμματα τοῦ Κλίβου ἤσαν ἀποκλειστικῶς προσχωμένα εἰς τὴν χώραν ἐν ἥώς σφραγίωτης καὶ πολετικὸς ἀνήρ, τοσοῦτον παραδόλως διεκρίθη καὶ μάνα τὰ Ἰνδικὰ τράγματα ἔρρυθμιζον τὸν ἐν Ἀγγλίᾳ δημόσιον αὐτοῦ βίον. Ἄν τοι τὸ δικαίωμα μα τῆς ἑταρείας ἀποτελῇ ἀνωμαλίαν τινά, εἰς τοὺς καθ' ἡμᾶς δικαὶούς ή ἀνωμαλία αὐτὴ εἶναι, ὡς βαθέως πεπάσμενα, εὐεργετική. Εἰς δὲ τοὺς χρόνους τοῦ Κλίβου, τὸ δικαίωμα τῆς ἑταρείας ἀπετέλει δική μόνον ἀνωμαλίαν, ἀλλὰ καὶ κακὸν μέγα 'Ἐλεγκτικὸν συνέδριον δὲν ὄπιρχεν. Οἱ δευθυνταὶ ἦσαν κατὰ μέγα μέρος ἀπλοὶ ἐμπόροι, ἀμαθεῖς τῶν γενικῶν πολετικῶν πραγμάτων, ἀμαθεῖς τοῦ χαρακτῆρος τοῦ κράτους, τὸ διοίκησις τοσοῦτον παραδόλως περιττῶς εἰς τὴν χυριστρήν αὐτῶν. Οὐ σύλλογος τῶν ἀσφαλοῦς καὶ μετρίου,

μετόχων ἀνεμιγμέτο δύον ἡθείεν· ἵτο δὲ πολυαριθμότερος καὶ ισχυρότερος τοῦ νῦν, διότι τότε πᾶσα μετοχὴ 500 λικῶν παρεῖχε μίαν ψῆφον. Αἱ συνελένσεις πολύσριθμοι θορυβώδεις, στασιώδεις μάλιστα, αἱ συζητήσεις πικραὶ μέχρις ἀπορείας, αἱ ψηφοφορίαι ὑπὸ πολλῆς πανηρίας καὶ διαφθορᾶς κατεπιλαμέναι, ίδιας δταν προέκειτο περὶ σπουδαίων ζητημάτων. Πλασταὶ ψῆφοι κατεσκευάζοντο ἀπειροί. Αὐτὸς δὲ Κλίβης μετεχείρισθε 100.000 λιρῶν εἰς ἀγορὰν κεφαλαίων διανεμηθέντων ἐπειτα εἰς εἰκονικοὺς μετόχους· τοὺς δποίους, ἀριθμούμενους ὅτας εἰς ἀντὸν συνεπήγετο κατόπιν του εἰς πᾶσαν συζήτησιν καὶ πᾶσαν ψηφοφορίαν. Ἐπραττον δὲ καὶ ἄλλοι τὰ αὐτὰ, ἀν καὶ δχι τοσαῦτα καταδαπανῶντες χρήματα.

Προστάμενος τῆς ἐπικρατούσης ἐν τῷ Ἰνδικῷ κυβερνείῳ μερίδος διετέλεσεν ἐπὶ πολὺν χρόνον πλουσιώτατός τις, ἐπιτήδειος καὶ φιλόδοξος διευθυντής, δύναματι Σάλιβαν, ἀνθρωπος φθονήσας δεινῶς τὸν Κλίβην καὶ μετά πικρίας ἐνθυμούμενος τὴν τόλμην, μὲ τὴν δόπιαν δ πρώτην κυβερνήτης τῆς Βεγγαλῆς παρέβλεψεν ἐπανειλημμινωτὸν κράτος τῶν πόρρω ἔδρευσάντων διευθυντῶν τῆς ἑταρείας. Επανελθόντας τοῦ Κλίβου εἰς Ἀγγλίαν σί δύο οὗτοι ἀνθρωποι συνδιηλόγησαν κατ' ἐπιφάνειαν πρὸς ἀλλήλους ἀλλ' εἰς ἀμφοτέρας τὰς καρδίας παρέμενε βαθέως ἐρήζωμένη ἔχθρα. Ἀπαντες οἱ διευθυνται ἐξελέγοντο κατ' ἕτος καὶ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ 1763 δὲ Κλίβης ἐπεχείρησε να καταβάλῃ τὴν δύναμιν τῆς ἐπικρατούσης μερίδος, ἡ δὲ περὶ τούτου ἔρις διεξήχθη μετά σφραδροτητος, τὴν δποίων οὗτος εἰκονίζει, ὡς

Τότε κοινὸν τῆς Ἀγγλίας ἐνησχολέετο τότε πολὺν περισσότερον ἢ σήμερον περὶ τὰ Ἰνδικά πράγματα· καὶ δὲ λόγος εἶναι προφανής. Τὴν σήμερον δὲ νέος δὲ ἀπερχόμενος ὡς γραφεὺς εἰς τὴν Ἰνδικὴν ὑπηρεσίαν, προάγεται βραδέως καὶ εἶναι εὐτυχῆς ἐών, 45 ἑτῶν ᾧ, εἰμπορέσῃ νὰ ἐπανέλθῃ οἵκοι συνεπαγόμενος Ιστόιον εἰζόδημα 1,000 λιρῶν κατ' ἔτος καὶ 30,000 λιρῶν σίκονομίας. Οἱ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν Ἀγγλοὶ ὑπόλληλοι κερδάγουσι πολλὰς περιουσίας, ἀλλὰ σύδεις τῶν ὑπαλλήλων τούτων συνεπάγεται ὑπέρφοβεράν. Υπερίσχυσις δὲ δὲ Σύλβιαν καὶ ἔσπευσε νὰ ἔκδικηθῇ. Ή ὑπὸ τοῦ Μίρ Δασφειροῦ παραχωρήθεισα εἰς τὸν Κλίβην πρόσοδος, ἢ το, κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἀριστῶν νομικῶν τῆς Ἀγγλίας, ἔγκυρος διότι ἐπὶ τράπη παρ' αὐτῆς ἐκείνης παρὰ τῆς δοκοίας, ἡ ἐταιρεία αὐτὴ εἴχε λάβει τὰ κυριώτατα αὐτῆς ἐν Βεγγάλῃ κτήματα, καὶ ἐπὶ μακρόν διεγνωρίσθη ὑπὸ τῆς ἐταιρείας. Οδὸν ἦτον οἱ διευθυνταὶ δὲ περάσσοντας ἦδη ἀδικώτατα νὰ καύσωσι τὴν πληρωμὴν της, ὥστε δὲ Κλίβης ἡγαγκάσθη νὰ κινήσῃ κατ' αὐτῶν δικαιοσύνην φυγανῆν.

συχον περιουσίαν, τα σε καρικάρια παριστώνται ως τέλη, ιψών.
βραδέως, πολυμόχθως καὶ ἐντίμως. Τέσσαρα μένον
ἡ πέντε ἀνώτατα ἄξιωματα δίδονται εἰς πολιτικοὺς
τῆς Ἀγγλίας ἀνδρας. Αἱ δὲ θέσεις τῶν πρέσβεων,
τῶν γραμματέων, τῶν οἰκονομικῶν εἰς πρακτόρους καὶ